

Sv. Cyril a Metod, apoštoli Slovanov,
obraz od Jozefa Božetecha Klemensa
(1863). - Katolícky kostol v Selciach
na Slovensku.

I SS. Cirillo e Metodio, Apostoli degli
Slavi, opera di Jozef Božetech Kle-
mens (1863). - Chiesa cattolica di Sel-
ce in Slovacchia.

SS. Cyril and Methodius, the Apostles
of the Slavic nations, work of Jozef
Božetech Klemens (1863). - Catholic
Church in Selee, Slovakia.

RÍM

ROMA - RIVISTA CATTOLICA SLOVACA

ROME - SLOVAK CATHOLIC REVIEW

SLOVENSKÝ KATOLÍCKY ČASOPIS

THE "CATHEDRA SEMPITERNA,"

The splendid and learned convert and Cardinal John Henry Newmann usually mentioned as « *Cathedra Sempiterna* » the Holy Seat and the Roman Pontiff when defining ex cathedra some Truth.

Really on three different occasions Christ speaks of the Primacy of Saint Peter, the first Pope, over the twelve Apostles:

a) After St. Peter had acknowledged His Divinity, Christ promised him a reward in the following words: « Thou art Peter, and upon this rock I will build my Church. And I will give to thee the Keys of the Kingdom of Heaven » (Mat. XVI, 18-19).

b) The night before He died, Jesus said to St. Peter: « Simon, Simon... I have prayed for thee that thy faith fail not; and thou, being once converted, confirm thy brethren » (Lc. XXII 31-32).

c) After the Resurrection, Christ bestowed upon St. Peter the primacy He had twice promised. His words are: « Simon, son of John, lovest thou Me more than these? He saith to Him: Yea, Lord, Thou knowest that I love Thee. He said to him: Feed My lambs. He said to him, the third time: Simon, son of John, lovest thou Me? Peter was grieved because He had said to him the third time: Lovest thou Me? And he said to Him: Lord, Thou knowest all things; Thou knowest that I love Thee. He said to him: Feed My sheep » (John XXI, 15-17).

The Vatican Council defines as an article of faith that by these words Christ « conferred upon Peter alone the Jurisdiction of Chief Pastor and Ruler over all the flock ».

This same Christ's Charge to Peter, in a noble cartoon which Raphael made for Pope Leo X as design for the tapestries of Sixtine Chapel in the Vatican and actually in possession of the English King, just now have been hung again in the 'Victoria and Albert Museum' in London.

The Christian Church from the most ancient time had the fullest and crystal clear knowledge of this divine Investiture and noble Primacy as given from the Lord Himself to the Apostle of Bethsaida.

SOMMARIO

Peter C. Chiminelli: The « *Cathedra Sempiterna* », p. 42 - Voce del S. Padre (Lettera di Pio XII al Cardinale Eugenio Tisserant per il 1° centenario della Società dei SS. Cirillo e Metodio), p. 43 - Gorazd Zvonicky: Tornate ad infervorare gli Slavi (poesia in onore dei SS. Cirillo e Metodio), p. 43 - p. Michal Lacko S. J.: O Signore conservaci l'eredità dei Padri! (In margine alle celebrazioni cirilometodiane di Roma), p. 44 - P. Stanislav: Aquile dei Tatra (poesia), p. 45 - P. Michal Lacko S. J.: 1° Centenario della Società dei SS. Cirillo e Metodio, p. 47 - Emigrante: Chiesa dei SS. Cirillo e Metodio a Toronto, p. 49 - -ka: Curia Romana (continuazione), p. 49 - -ka: Musei Vaticani (continuazione), p. 51 - Fr. Andrej Perdík S. J.: Missioni fra i Negri della Valle Chingombe, p. 52 - A. Colombo: S. Francesco d'Assisi (continuazione), p. 53 - Maria Lacko: 20.000 miglia in 20 giorni (Impressioni e immagini del pellegrinaggio slovacco a Roma nell'Anno Santo), p. 55 - Rassegna Slovacca, p. 44 - Rassegna cattolica, p. 55 - Cronaca di Roma, p. 58 - Tribuna dei lettori, p. 59 - Notiziario, p. 60.

Here are four distinct and evidential Documents:

a) From St. Clement who ruled the Church from the year 88 th. to 97th. A Roman by birth, and converted to Christianity, he accompanied St. Paul, who styles him « his fellow-labourer » (Phil. IV, 3), on some missionary journey. His noble Epistle to the Corinthians is one of the most precious monuments of the sub-Apostolic Age. In that Epistle Clement stimulates the Christians of Corinth, urging concord and submission to their ecclesiastical superiors. The Corinthians accepted Rome's Message and legates gladly, and soon the Pope's Letter was placed almost on a level with the sacred Scriptures for nearly a Century.

b) St. Ignatius of Anthioc, a convert himself from an Apostle, in his dignity of Bishop of Anthioc (67-107), wrote a Letter to the Roman Church in which he mentioned her Supremacy: « She presided in the Country of the Romans, she presides at the love feasts, or the charities ». The most natural meaning of such language is that the Roman Church presides over all the Churches, and she not only ruled, but she taught infallibly the doctrine of Christ, for St. Ignatius adds: « You have never led astray any one; you have taught others » (Ad Rom. III).

c) St. Irenaeus, born of christian parents in Asia Minor, was educated by St. Polycarp, the disciple of St. John the Evangelist. In the year 180 he wrote his well known treatise against the Gnostics of his time. In it we find a clear assertion of the unity of the Church's teaching, and the supremacy of Rome, the guardian of the Apostolic tradition, over all other churches.

d) Lastly, we shall mention here that very bright evidence from St. Abercius, Bishop of Hierapolis, in Phirygia (Asia Minor). In one historic travel in Rome, he followed one of the routes traced out by the Apostle St. Paul, everywhere preaching, baptizing and healing the sick.

His Epitaph, composed by himself — discovered in 1882, and now in the Lateran Museum — is one of the most eloquent and documentary Monuments of the Second Century. in it is stated that « Christ, the Pure Shepherd, sent him to royal Rome to behold it, and to see the golden-robed, golden-slippered Queen ». This famous stele, which was presented to Pope Leo XIII on his Jubilee by the Sultan of Turkey, tells in mystical language of Baptism, the Eucharist, the universality of the Church as apposed to Montanism, and of the preeminence of Rome, which he came from afar to visit, taking « Faith as his guide ».

So — as with strophes of a hymn — from the first two christian Centuries, the Gospels, Clement the Roman Pontif, and three saint and brilliant Bishops — Ignatius, Iraeneus and Abercius — proclaimed the Primacy and preeminence of the Bishops of Rome who — chosen by divine Providence — always exercised the supreme power of teaching, ruling and judging.

PETER C. CHIMINELLI

Zičíme si, aby sa od všetkých vznášaly k Bohu úpenlivé modlitby, žeby si slovanské národy, nachádzajúce sa v trápnom položení, zachovali neohrozenú starootcovskú vieru, ktorú im priniesli sv. Cyril a Metod. A tie národy, ktoré ja biedne stratili, aby si ju čím prv a čím ochotnejšie znovuzískaly.

List sv. Otca pápeža Pia XII. J. Em. ndp. kardinálovi Eugenovi Tisserantovi pri príležitosti storočnice Bratstva sv. Cyrila a Metoda.

Náš Ctihodný brat, posielame Ti pozdrav a Apoštolské požehnanie.

Vieme, že slovanski katolíci, ktorý prebývajú v Ríme spolu s pápežským Východným ústavom a s Ruským kolégiom — pod protektorátom posv. Kongregácie pre Vých. Cirkev budú sláviť storočnicu Bratstva sv. Cyrila a Metoda, založeného v Slovinsku. Počas svojho storočného trvania tak sa rozrástlo toto Sdruženie, že sa požehnanie rozšírilo na Morave, na Slovensku, v Chorvátsku a u iných národov. Toto bratstvo získalo si veľké zásluhy na šírení úcty slovanských vierozvestov ako aj na šírení myšlienky sjednotenia Cirkvi pod jedným pastierom v duchu sv. Cyrila a Metoda.

Posledné storočie zaznamenalo však udalosti, ktoré nielenže sú spojené s Bratstvom Cyrila a Metoda, ale patria medzi slávne stránky celocirkevných dejín. Pri tisícročnom výročí blaženej smrti sv. Cyrila požiadali slovanskí biskupi nášho predchodcu Pia IX., aby rozšíril ich sviatok na celú Cirkev. Ich žiadosť splnil druhý náš predchodec, Lev XIII., ktorý vo svojej encyklike « Grande munus » tak výrečne vystihol chvály dvoch slovanských Apoštolov. Tieto chvály zopakoval a obnovil náš nesmrteľný predchodec Pius XI. vo svojom liste arcibiskupom a biskupom Srbska, Chorvátska, Slovinska a Česko-Slovenska z príležitosti 1100 ročného jubilea narodenín sv. Cyrila r. 1927. Bratstvo sv. Cyrila a Metoda uposlúchlo výzvu rímskych pápežov, dokazuje to jeho činnosť a bohaté plody úsilia. Veď z jeho popudu povstalo pred 60 rokmi nové sdruženie, zvané Apoštolát sv. Cyrila a Metoda, ako aj Velehradská Akadémia a Velehradské kolégium pre výchovu slovanského kňazského dorastu. Na Velehrade sa konaly medzinárodné sjazdy, ktoré pracovali na sjednotení všetkých odštiepených od katolíckej jednoty a ďaleko bludiacich od pravého ovčince. Všetky tieto veci sú vzácne a spomenutiahodné, lebo jasne ukazujú, čo všetko môže spraviť katolícke náboženstvo pre zošľachtenie duší a mravov ako aj pre vypestovanie bratskej vzájomnej svornosti.

Dnes však položení toho zaslúžilého Bratstva u tých národov, u ktorých sv. Cyril a Metod šírili nielen kresťanstvo ale i kultúru vôbec nie je ľahké.

Ku hospodárskym ťažkostiam, zavineným poslednou strašnou vojnou druží sa ešte toto:

Cirkev nemá patričnej slobody, takže často katolícke spolky nemajú ani postriedkov ani zodpovednej slobody konania.

Želáme si preto, aby počas jubilejných storočných osláv vznášaly sa k nebu najmä od údov tohto Bratstva úpenlivé modlitby, žeby si Slovanské národy, nachádzajúce sa v trápnom položení, zachovali navždy starootcovskú vieru, ktorú im boli priniesli sv. Cyril a Metod.

A tie národy, ktoré ju biedne utratili, aby si ju znova s čím väčšou radosťou nadobudli.

To nech vyprosia od Boha nebeskí ochráncovia a vierozvesti Slovanov. Nech nezabudnú na toľké práce a strádania, ktoré posvätili ich duševnej spáse, a preto nech nedovolia, aby sa vzdialili od pravej cesty, ba aby sa vratili s božou milosťou do jednoty Cirkvi, ak od nej biedne odpadli. To nech bude cieľom a požehnaným ovocím storočných osláv, spojených s vrúcnou modlitbou všetkých dobrých.

Naše Apošt. požehnanie ktoré udeľujeme Tebe, Ctih. náš brat a údom tohto Bratstva, nech bude tiež svedectvom našej otcovskej blahosklonnosti.

Dané v Ríme, pri sv. Petre, dňa 4. apríla 1951, v 13. roku nášho pontifikátu.

Pápež Pius XII.

VRÁŤTE SA OHRIAŤ SLOVANOV

(Sv. Cyrilovi a Metodovi)

Je málo, čo sme zdolali,
pramálo, blízko k zrade...
Dnes na nás viac Boh kladie:
na kríž, abo hniť pomaly...

Dolnaci, dobrí horáli,
na Zitnom, pri Hornade
už orú pohromade,
jak Vy ste spolu orali...

Ale sa trhá telo Krista
a mračná sa k nám hrozne nížia...
S túžbou hlboko schovanou

volá Vás už aj komunista:
Vráťte sa, vráťte, slovom kríža
ohriať a spasit Slovanov!

Gorazd Zvonický.

Slovenský obzor Dedičstvo Otcov, zachovaj nám Pane!

Ohlas zahraničnej tlače na odsúdenie slovenských biskupov. Katolícka tlač v celom svete vyjadrila svoju solidarnosť s našimi odsúdenými biskupmi a poukázala na takzv. spravodlivosť červenej ľudovej demokracie: V Taliansku počas procesu **Osservatore Romano** každý deň sledoval priebeh procesu. O niekoľko dní po procese priniesly noviny **Quotidiano** ukážky z procesu aj s fotografiami odsúdených. Neskôr tak isto časopis **Collegamento**. Nemecký časopis **Sonntag im Bild** priniesol dvojstranovú obrazovú reportáž zo Slovenska. **Stimmen der Zeit** vo svojom «Zeitbericht» rozobral činnosť biskupov a ich tak zvané viny. Španielsky časopis **Oriente Cristiano** venoval našim biskupom dva články vo dvoch číslach, aj s patričnými fotografiami. Egyptský časopis vo francúzskej reči **Rayon d'Égypte** priniesol vo dvoch číslach na pokračovanie článok «Pravá tvár slovenských biskupov», aj s fotografiami. Holandský časopis **Vereniging** vo dvoch číslach sledoval celý vývoj zvlášť grécko-katolíckej prešovskej diecézy. Nespomíname Ukrajinské zahraničné časopisy, ktoré zvlášť veľkú úctu preukázaly p. biskupovi Gojdičovi, ako príslušníkovi ukrajinského národa. Odsúdenie našich troch biskupov je výkričníkom pre celý slobodný svet a odhaľuje pravú tvár a ciele komunizmu.

Cirkevné zvesti zo Slovenska. V nedeľu 29. apríla t. r. zomrel v Spišskej Kapituli svätiaci biskup a veľprepošť spišskej biskup. katedrály J. E. Msgr. Dr. Martin Kheberič. Msgr. Kheberič pochádzal z Nemeckej Lupče, kde sa narodil pred 82. rokmi. Kňazské svätenia dostal r. 1892 v katedrálnom kostole sv. Martina. Pôsobil zpočiatku ako kaplán na rozličných spiš. dedinách. Potom prešiel do bisk. kúrie, kde pôsobil najprv ako bisk. ceremonár a tajomník. 9. dec. 1915 menovala ho sv. Stolica pomocným spišským biskupom. Po smrti biskupa Alexandra Párvyho bol zvolený za ka-

Na okraj Cyrilo-Methodských osláv v Ríme.

V mesiaci apríli tohoto roku 1951 katolíci skoro zo všetkých slovanských národov, bývajúc v Ríme, pod záštitou Medzinárodnej Organizácie «Unitas», usporiadali Cyrilo-Methodské oslavy.

Co sme oslavovali? Oslavovali sme Storočné jubileum od založenia «Slovinského Bratstva Sv. Cyrila a Metoda», založeného v septembri r. 1851 v Slovinsku blahej pamäti lavantínskym biskupom Antonom Martinom Slomšekom. Súčasne sme si spomenuli na storočnicu od narodenia druhého vzkriesiteľa a rozduchovateľa tejto organizácie, na veľkého metropolitu moravského, blahej pamäti arcibiskupa olomouckého Antonína Cyrila Stojana. Pre oslavy bol vybraný za najvhodnejší mesiac apríl, lebo 6. apríla východná grécko-katolícka Cirkev slávi pamiatku smrti Sv. Metoda.

Sišli sme sa teda v hojnom počte rímski Slovania, za účasti mnohých zástupcov iných národov, aby sme verejne dali na javo našu príslušnosť k nehynúcemu dedičstvu našich veľkých Sv. Apoštolov a Učiteľov. Naše oslavy v stredu katolíckeho sveta, v Ríme, mali zvlášť významný charakter v dnešných okolnostiach. V poslednom čase, v našej domovine na Slovensku, ako aj v iných slovanských krajinách, kde komunizmus priamo nemohol rozbiť jednotu katolicizmu, vybral si inú taktickejšiu cestu, na ktorej za pomocníka si vyvolil ruskú pravoslávnu cirkev, ktorá je dnes úplne v rukách predákov bezbožníctva, aby sa pod jej rúskom priblížil ku katolíckym masám. A pravoslávie čože si vzalo za východný bod? Vzalo si ideu cyrilo-methodskú, predkladajúc celé dedičstvo, ba aj samých sv. Apoštolov za najväčších rozkolníkov, za nepriateľov katolíckej Cirkvi a Sv. Rímskej Apoštolskej Stolice. Na násilnom tak zv. cirkevnom sneme v Prešove, 28. apríla 1950, na ktorom zničili grécko-katolícku prešovskú diecézu, na predsedníckej tribúne boli napísane a Sv. Metodovi privlastnené tieto slová: «Slovania, bojte sa Ríma». Mal to byť citát

Cyrilometodské oslavy v Ríme.

Sbor kňazov, ktorí dňa 5. apríla t. r. slúžili vých.-slovanskú bohoslužbu v staroslávnej bazilike sv. Klementa. V prostriedku: ruský arcibiskup J. E. Msgr. Alexander Jevreinov. Prvý kňaz zprava: slovenský jezuita P. Michal Lacko z Pápežského Východného ústavu v Ríme.

slov sv. Metoda. Lenže nebolo udané odkiaľ ich vzali. A ani nemohli citovať, lebo taký citát je úplným výmyslom.

Uznávame, že dedičstvo Sv. Bratov z ich pôvodného pôsobiska na Veľkej Morave u našich predkov sa rozšírilo ku všetkým slovanským národom a môže byť silným spojivom medzi nimi, no u pravoslávnych Slovanov je toto dedičstvo neúplné, a zámerne a či nevedomky vykrútené. To, že sv. Bratia priniesli Slovanom cirkevnú organizáciu a bohoslužby v ich reči, že sú pôvodcami slovanskej kultúry, to ich nerobí ešte rozkolníkmi. Ba naopak, o ich katolickej viere, o ich stykoch a úcte k Sv. Rímskej Apoštolskej Stolicy a k rímskym pápežom máme dnes toľko dokumentov, že iba tendenčné zakrývanie daností z nich robí rozkolníkov.

Veď či nie sem do Ríma sa vybrali Sv. Bratia roku 867, a či nie sem niesli pozostatky Sv. Klementa, či nie sem viedli aj družinu učeníkov, aby ich dali vysvätiť za kňazov, či nie tu ich prijal s poctami pápež Hadrián II, a či nie tento istý pápež slávnostne potvrdil slovanské bohoslužby? A či nie tu v Ríme sv. Cyril vstúpil do kláštora, či nie tu zomrel roku 869? A či nie tu sa nachádza jeho slávny hrob?

U tohoto hrobu sme sa šlišli 5. apríla, totiž v bazilike sv. Klementa, na bohoslužobnej a modlitbovej oslave, kde sme mali ako by medzi nami prítomného samého sv. Cyrila. My sa hlásime k dedičstvu sv. Bratov ale k dedičstvu úplnému, nefalšovanému, a to je dedičstvo katolícke. Chceli sme verejne vyvrátiť ten falošný nadpis na prešovskej tribúne, že Slovania sa nemajú čo báť Ríma, lebo celé ich dedičstvo pochádza z Ríma. K nám sa pridružili katolíci priatelia a bratia z toľkých iných národov, no čo je hlavné, na našich oslavách sa zúčastnil sám sv. Otec pápež Pius XII., poslavší na slávnostnú akadémiu svoj Apoštolský list skrze posvätnú Kongregáciu pre Východnú Cirkev.

A preto my spomínajúc v tomto čísle nedávne oslavy, ďakujeme sv. Otcovi za jeho Apoštolský list a požehnanie, a so všetkými katolíckymi Slováckmi v cudzine mu skladáme našu úctu a oddanosť.

Slovania! Vaše dedičstvo je z Ríma!

P. Michal Lacko S.J.

Vzácnny priateľ « Ríma »

Rev. Slavo Morávek z Connellsville. Pa bol prvý medzi slovenskými kňazmi v Amerike, ktorý pochopil význam nášho časopisu a predplatil si ho nielen pre seba ale aj pre svojich osadníkov. Viacrazy ho tiež štedro podporil. Keďže pred niekoľkými mesiacmi postihla ho ťažká choroba, z ktorej sa len pomaly zotavuje, prosíme našich čitateľov, aby sa pomodlili za jeho zdravie a aby si tiež objednali jeho peknú knižku « Reči ku kresťanským matkám ». Zisk z tejto knižky pôjde na šľachetné ciele.

pit. vikára diecézy, v marci 1919. Po inštalácii nového spiš. biskupa v osobe Jána Vojtaššáka zostal Msgr Kheberič členom kapituly spišskej diecézy. V tomto úrade ho zastihla i smrť. Requiescat in Pace! - Vyobcovaný kňaz Ján Dechet sa snaží v poslednom čase zľahčovať svoj ťažký cirkevný trest. Vraj to nie je také tragické. Keby sv. Otec vedel, ako sa veci majú, nebol by býval taký prísny ap. Tým by si chcel uspokojiť svoje svedomie a získať dôveru kňazstva a veriacich, ktorí sa ho i naďalej stránia. Na kňazské a biskupské porady ho pripúšťajú len z donútenia polície. — Podľa zprávy najnovších utečencov zo Slovenska, Ndp. biskupi složili sľub vernosti štátu len preto, aby dokázali, že sú pripravení urobiť všetko dovolené, a že im nejde o politické záujmy, ale výlučne o dobro Cirkvi. — « Katolícke No-

TATRANSKÍ ORLI

Nad ústím priepastí vo výškach oblačných,
kde tajno hĺbajú hlbiny hezodné,
orlie tam hniezdočko tróni si velebne.

Sveta šum pošmurný nešumí v kraji ticha;
vírenie ulice nezvíri hviezdne výše,
len vietor zahvízdí — tíško pozavzdychá,
lesov spev vzdialený pozdravy zrána píše —

Nieto tu života?
Smútok var znamená tichosti nádyh?
Tu život prekvitá!
Miesta tu nemá čerň žiaľov bôlných:
v kolíske kráľov výšav slobodných!
v hniezde sa k zápasu života chystá
krdel' orlíkov mladuškých, krdličiek orlov mladých.

viny » zmenily síce vydávateľa « tzv. Katolícku Akciu », ale objavujú sa v nich i naďalej útoky na Vatikán a Vatikánsky rozhlas. Preto ich katolíci nečítajú ani neodberajú. - Jezuiti, verbisti a iní rehoľníci boli v poslednom čase odtransportovaní z koncentračného tábora v Podolinci na neznáme miesto.

Uspech nniv. prof. Dr. Ernesta Zatku v Argentíne. Náš spolupracovník, univ. prof. Dr. Ernest Zatko, známy slovenský kritik a spisovateľ, dosiahol koncom mája t. r. diplom argentínskeho profesora. Behom roku absolvoval vysokú školu v Buenos Aires a složil s výborným prospechom po španielsky dvadsať jeden skúšok a tri prijímacie. (V Argentíne neplatia európske diplomy, treba začať ľudovou školou a gymnáziom). Je to výkon, hodný uznania a chvály. P. prof. náboženstva, dr. E. Zatkovi gratulujeme a želáme ďalších úspechov a Božieho požehnania.

Slovenský časopis v Rakúsku. V polovici mája t. r. začal vychádzať v Innsbrucku slovenský dvojtýždenník « Obzor », ktorý chce predovšetkým prinášať hodnoverné zprávy z domova, no pri tom zachytávať aj život emigrácie. Vydáva ho a rediguje redakčný kruh. Casopis je cyklostilovaný. Predplatné do cudziny nie je udané. Jedno číslo v Rakúsku stojí 1 Šiling. Adresa: « Obzor », Innsbruck - Tirol, Postamt II, Postfach 473, Austria.

« Slobodné Slovensko » v novom rúchu. Casopis slovenských emigrantov v Nemecku « Slobodné Slovensko » vychádza od apríla t. r. v rúchu tlačných novin a je určený pre celý slovenský exil a emigráciu. Vydáva ho býv. slov. vyslanec v Berlíne p. Matúš Čermák. Hlavným a zodpovedným redaktorom je Dr. Jozef Zvonár-Tieň. Cena jedného čísla v Nemecku 0.50 DM, v Rakúsku 1 Schilling. Predplatné v ostatných štátoch, ako aj spôsob jeho odvádzania bude oznámený neskoršie. Príspevky, predplatné a podpory treba posielat' na adresu: « Slobodné Slovensko », München XIII, Friedrichstrasse 21-II, Germany.

V blankytnom obzore máčik sa mihá malý —
vzrastáva... mohutnie... blíži sa z hmlistých diali;
zakrúži víťazno — z mračných výš jemne klesá
nad tlamu priepasti níž a níž, zľahka podnesie sa,
tajno kde hľbajú hlbiny bezodné,
orlie kde hniezdočko tróni si velebne.

— « Lietavaš, otče hrozne privysoko!
Keď pozriem na tvoj let, závrat hlavu ťaží,
dych sa mi zatají, slzou zahmlie oko! ».

— « Netratíš odvalu! — kdeže je mysle vzlet?!
Orol len vysoký pozná let!
Vo výšky nad hviezdy srdce orlie tiahne —
domovina rodná: výšky nedohľadné! »

— « Veľmi mnohí iní ponad zem lietajú,
neznajú čo slnej žiary tvrdá pápa!
Na stromoch voňavých mäkké hniezda majú... ».

— « ... a iný sa v praehn, močarínach váfa!
Orol však nepozná sparný prachu pach;
blata prsk neškvrní perleť orliech pier;
sú žaby v barinách, v tmách čupí uetopier!
No vaše oko nech vo výšiny voľne smelo hľadá hor:
prieustranstvá hviezdnaté — kráľovský to krov! ».

— « Iný si sedí, sladko odpočívá,
spevu čar pôvabný lesom sa ozýva,
... a tak mu je dobre!... ».

— « ... slaboch leňošenie žobre!
Vaše nech srdcia vyššie kolotajú,
než zvládze nosnosť vašich krehkých pier!
Boj o hviezdne výšky v slnečnom úpale,
to žitia spev živý — nie sladké hlások chvenie:
práca je život — mäkosť: leu živorenie!

Len k výškam, za mnou, za mnou, moje deti,
kto mojím synom: ku hviezdám nech letí!
Ťažko? Unavuje? Slnko tvrdo páli?
Pes sničky nech sníva masťom o koštiali!

Nie vo tmách hľivenia, z močiarov radosť kynie,
nehľadte na tých, ktorým je život ľahkým ideálom,
v sladkastých sneniach život blenom hynie! ».

* * *

Orlovia mladí slúchnu otcov hlas,
na let odvážny sa dajú.
Ťažko to... Začínať uáčim zas a zas...

Na prvý raz nejde všetko zdarne:
pádmi sa orli učievajú lietať,
ni padnutie jedno uevyzneje márne.

Casov ťok dumný sťa Dunaj sa valí,
mladuškí orli v smelých vzrástli orlov.
Oko im bystré. Ich lety: živé ideály!

Mrazy a slnko kujú pružnosť pier:
ku svetlu! — K výšinám! — Do večne slnných diali:
iní k prachu zeme — ty k nebesiam mier!

P. Stanislav.

STOROČNÉ JUBILEUM BRATSTVA A APOŠTOLÁTU SV. CYRILA A METODA

Organizácia, ktorej storočné jubileum si spomíname tohoto roku, mala pôvodný názov: « Slovincské Bratstvo sv. Cyrila a Metoda ». Jeho zakladateľom je významný a svätého života slovinský biskup Anton Martin « Slomšek » (1800-1862). Tento ctihodný biskup patrí medzi národných buditeľov slovinského národa, ba medzi záchrancov tohoto najmenšieho slovanského národa zpod úplného ponemčenia. No pritom bol muž naozaj apoštolský, ktorý si vzal v svojej biskupskej činnosti za vzor sv. Cyrila a Metoda. Videl ako dedičstvo týchto sv. Bratov je rozbité a rozdelené, a čiastočne sfaľované, a preto sa dal do práce na sjednotení Slovanov v katolíckej Cirkvi, ako to pôvodne boli.

Bratstvo sv. Cyrila a Metoda.

R. 1851 zakladá na ten cieľ « Bratstvo sv. Cyrila a Metoda ». Bol to ľudový spolok, a svoj cieľ snažil sa dosiahnuť predovšetkým modlitbou. Doň vložil pobožný biskup celú svoju dušu, celú svoju horlivosť. Najprv ho rozšíril v Slovinsku, potom v Chrvátsku a na Morave. O krátky čas sa ujal aj na Slovensku, presadený sem biskupom bansko-bystrickým Stefanom Moysešom. Biskup Slomšek zomrel r. 1862, keď Spolok mal už 75.000 členov, a keď sa chystal oslavovať tisícročie príchodu sv. Bratov na Moravu. S ním odišla aj duša spolku sv. Cyrila a Metoda.

Apoštolát sv. Cyrila a Metoda.

Po smrti biskupa Slomšeka nebol, kto by rozduchoval zapálenú vatru. Už sa zdalo, ako by plamienok išiel zhasnúť keď v poslednej chvíli sa zjavil druhý veľký otec slovanského unionizmu: Antonim Cyril Stojan, (1851-1923), vtedy dedinský farár na Morave, neskorší arcibiskup Olomoucky. Už r. 1885 zaujal sa Slomšekovho Bratstva a chcel ho zdokonaľiť. Zamýšľal z neho utvoriť Spolok, ktorý by nielen modlitbou, ale aj prácou prispel k sjednoteniu Slovanov. R. 1891 zdokonalené Slomšekovo dielo dostáva nové meno: « Apoštolát sv. Cyrila a Metoda pod ochranou najsvätejšej Bohorodičky ». Neúnnavný horlivec Stojan získal preň potvrdenie a odpustky z Ríma, a rozšíril ho po všetkých slovanských zemiach. Už pred prvou svetovou vojnou mal vyše 100.000 členov.

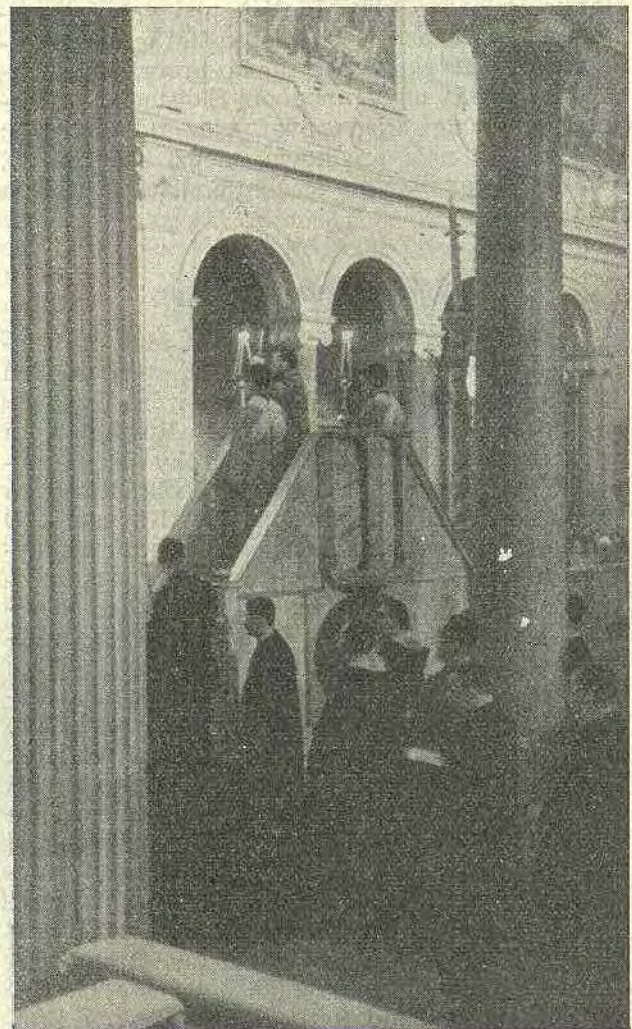
Cieľ a prostriedky Apoštolátu.

Cieľ Apoštolátu je podporovať rozkvet katolíckej viery v duchu cyrilometodejskom medzi katolíckymi Slovanmi a sjednotenie odlúčených Slovanov so všeobecnou katolíckou Cirkvou.

Prostriedky: Členovia sa majú predovšetkým modliť na úmysel Apoštolátu, ďalej prispieť peňažnou podporou, predplácať spolkový časopis, schádzať sa s časom na čas vo farských odboroch a pretriasať unijné otázky. Riadni členovia platia malý členský príspevok, členovia-zakladatelia skladajú raz navždy 1000 korún.

Ako pracoval Apoštolát doteraz?

Jeho činnosť je mnohostranná. Nesie sa jednak smerom ľudovým, jednak smerom vedeckým. Pre ľud cez mnoho rokov Ústredie v Olomouci vydávalo výborný český časopis: « Apoštolát sv. Cyrila a Metoděje », zrušený komunistami r. 1948 a Ústredie v Ljubljane až do druhej svetovej vojny vydávalo v slovinskej reči mesačník « Kraljevstvo Božje ». Každoročne usporadovoval veľkolepé cyrilometodejské slávnosti na Velehrade, až kým to nevzali do rúk tak zvaní vlasteneckí kňazi, ktorí spolu s pravoslávnyimi zneužili týchto tradičných slávností na utvrdenie komunizmu. Sám Velehrad bol zásluhou spolku vzkriesený z viacstoročného úpadku na duchovné ohnisko cyrilometodejského kultu. Dnes máme na Velehrade krásne obnovenú baziliku, dokonale zariadenú kapličku « Cyrilku » pre bohoslužby vo východnom obra-de, Pápežský ústav pre východné misie s vlastným gymnáziom, teraz oba shabané, a moderný

Slovanské bohoslužby u sv. Klementa v Ríme. Na starobylej kazateľnici (ambóne) diákon sa chystá spievať staroslovenské Evanjelium.

exercičný dom zvaný po svojom zakladateľovi « Stojanov ».

Pre vedeckú unionistickú činnosť najvýznamnejšie sú « Velehradské kongresy » svolávané od r. 1907, na ktorých sa zúčastňovali poprední mužovia slovanského sveta, tak katolíci ako aj pravoslávni, aby študovali otázky sjednotenia. Pozdejšie pre lepšie organizovanie vedeckej práce založili « Velehradskú Akademiю » Jej dlhoročným predsedom bol nezabudnuteľný metropolita grécko-katolícky vo Lvove Andrej Šeptický. Akademia vydávala svoj časopis « Acta Academiae Velehradensis », sériu vedeckých kníh, mala v Olomouci špeciálnu knižnicu a udržiavala styky s podobnými organizáciami v zahraničí. Aby si vychovala horlivých šíriteľov a pracovníkov, utvorila zvláštnu sekciu pre kňazov a bohoslovcov, svolávajúc ich každoročne na porady na Velehrad. Po arcibiskupovi Stojanovi nie menej sa zaslúžil o Apoštolát jeho nástupca arcibiskup olomoucky Leopold Prečan.

V poslednom čase najvýznamnejšími pracovníkmi v Apoštoláte boli Msgr. Dr. František Činek a Dr. František Jemelka na Morave, a Dr. František Grivec v Slovinsku. Na Slovensku po generácii Mojsesovskej (na pr. Janko Palárik, Július Plošic) pod vplyvom neblahých okolností cyrilometodská práca zamlkla, až do prvého prevratu. Po prevrate sa rozvíjala, zvlášť na Východnom Slovensku, no bolo by žiadúce jej venovať viac oduševnenia: veď boli to naši predkovia, medzi ktorými sv. Bratia pracovali, a my sme im podľzni najväčšou vďakou.

Jubilejné oslavy v Ríme.

Sústredily sa okolo sviatku Sv. Metoda 6. apríla, keď si východná Liturgia spomína deň jeho smrti. Už niekoľko dní predtým priniesly rímske noviny « Osservatore Romano » a « Quotidiano » informatívne články pre verejnosť. Vo štvrtok dňa 5. apríla bola liturgická slávnosť v starobylej bazilike sv. Klementa. O pol desiatej hodine sa začala slávnostná biskupská Služba Božia vo východnom slovanskom obrade. Slúžil J. Ex. arcibiskup Alexander Jevrejnov, a s ním soslúžili po jednom kňazi z rozličných slovanských národov, spolu šiesti, a to: Ukrajinec, Rus, Chorvát, Slovinec, Čech a Slovák (P. Michal Lacko S.J.) Spievaly striedavo sbory ruského a ukrajinského kolégia. Na znak toho, že dedičstvo Sv. Cyrila a Metoda chránia nielen Slovania východného obradu, ale aj latinského, Evanjelium a Verím boli spievané aj staroslovansky aj latinsky. Po Evanjeliu vystúpil na kazelnicu Slovinec P. Anton Koren S. J. a povedal po taliansky príležitostnú spomienkovú kázeň. Okolo biskupského tronu slúžiaceho arcibiskupa zaujali miesta ešte: J. Ex. Ivan Bučko, biskup katol. Ukrajincov v Záp. Europe, J. Ex. Peter Bučys, biskup, generál rehole Mariánov, a iní Monsignori. Po Sv. Liturgii za spevu Loretánskych litánií v sprievode sostúpili sme do podzemného kostola, totiž do ba-

ziliky z 5. storočia, do tej istej, v ktorej v svojom čase sv. Cyril a Metod uložili pozostatky sv. Klementa, v ktorej sami slúžili bohoslužby, a v ktorej bol sv. Cyril pochovaný. Tam, u pozostatkov jeho hrobu sme odspievali kratšiu pobožnosť, zvanú « Moleben », s modlitbou k sv. Apoštolom a Otcom našim.

Druhá časť osláv sa konala 15. apríla odpolednia, vo veľkej dvorane Pápežského Východného Ústavu, a to slávnostná akadémia. Vo dvorane na čelnom mieste skvel sa obraz sv. Cyrila a Metoda (od slov. maliara, reprodukcia z Nitry) a obraz biskupa Slomšeka. Sieň ani nemohla pojať množstvo prítomných. V prvom rade sme videli zástupcu Sv. Stolice, tajomníka východnej Kongregácie J. Ex. arcibiskupa Valeria Valeri, ešte piatich biskupov, mnoho Monsignorov a rehoľných predstavených. Po privete Rev. P. Karola Boyer S. J. predsedu Organizácie « Unitas », predniesol jubilejnú reč P. Matej Saruga, slovinský salezián. Potom sme počuli rad radom po jednej duchovnej a jednej národnej piesni spievanej sbormi jednotlivých slovanských kolégií. Po slovensky spievali bohoslovci z Nepomucena, duchovnú pieseň k sv. Cyrilovi a Metodovi a kyticu bačovských piesní. Po zaspievaní poslednej piesne ukrajinským sborom, vystúpil za katedru J. Ex. arcibiskup Valeri, aby prečítal List Sv. Otca Pia XII. poslaný z tejto príležitosti J. Em. kardinálovi Tisserantovi, a ktorý uverejňujeme v rubrike: hlas Sv. Otca. Ako výraz vďačnosti, Ukrajinci ešte zaspievali Sv. Otcovi: Mnohaja lita! A tým sa slávnosť skončila.

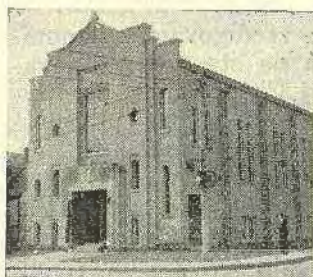
Tieto slávnosti sdužili nás všetkých rímskych Slovanov okolo hrobu sv. Cyrila, v modlitbe za prenasledovanú Cirkev vo vlasti, a v obnove horlivosti za prácu v duchu biskupa Slomšeka a jeho diela.

P. Michal Lacko S. J.

ODKAZ ADMINISTRACIE

Odkedy na našom milom Slovensku zanikly všetky katolícke časopisy, je potrebné aby sme si častejšie pripomínali slová veľkého pápeža Pia X., ktoré síce odznely pred mnohými rokmi, ale ktorých pravý význam sa iba v posledných časoch ukázal v plnom svetle: « Márne staviate kostoly, konáte misie, zakladáte školy. To všetko bude zničené, ak sa súčasne nebudete vedieť chopiť obranno-útočnej zbrane: Katolíckej tlače ». My sa preto pri príležitosti blahorečenia spomenutého pápeža obraciame znovu na našich čitateľov a odkazujeme im, aby sa neuspokojovali iba čítaním « Ríma », lež aby si ho aj riadne predplácali, aby sa stali jeho aktívnymi spolupracovníkmi, aby ho podporovali, rozširovali a získavali mu nových odberateľov, lebo len tak sa bude môcť tento jediný slovenský katolícky reprezentačný časopis v Europe stále zveľaďovať a zdokonaľovať. Slovskí katolíci v zahraničí mali by si pokladať za svätú povinnosť splniť takýmto činom želanie blahoslaveného pápeža Pia X.

Kostol Sv. Cyrila a Metoda v Toronte

Pre Slováka navštevovanie chrámu Božieho je takou samozrejmosťou ako vzduch, ktorý dýcha. Slováci od nepamäti sú známi ako statoční a bohobojný ľud, a preto po našich peknoduchých dedinách a mestečkách

máme vzorné stánky Božie.

Slováci, ktorí museli opustiť drahú domovinu a uchýliť sa do ďalekej cudziny, ťažko pociťovali, že nemali vlastného kostola — miesta, kde by sa boli mohli vyžalovať a vyplakať tak po svojsky — po slovensky. A preto ich prvou snahou bolo, mať slovenský chrám Boží i v ďalekej cudzine. Ťažko zarobené centy sa dali dokopy a dnes kde je väčší počet Slovákov, obzvlášť v USA a v Canade, nachádzame dôstojné slovenské chrámy.

I Toronto v Canade nijako nezaostáva za ostatnými strediskami Slovákov na tomto kontinente. Zásluhou Rev. M. Šubu a obetavých Slovákov-osadníkov bol postavený r. 1941 krásny kostol na rohu Robinson a Claremont ulice. So stavbou sa započalo 15. apríla 1941 a už 9. nov. 1941 bol kostol hotový a vysvätený. Za patrónov boli zvolení naši vierozvestovia sv. Cyril a Metod.

Keď vstúpime do chrámu, víta nás veľký slovenský nadpis: Pán môj a Boh môj. — Hneď sa cítíme ako doma. Padáme na kolená pred Bohotánkom a vrúcnu poklonu a vďaka vzdávame Všemohúcemu za veľký dar — mať vlastný slovenský chrám Boží v ďalekej nehostinnej cudzine.

A už nás vítajú naši starí ochráncovia sv. Cyril a Metod: « Podťte a nebojte sa Slováci, my

Torontskí Slováci na bohoslužbách
v kostole sv. Cyrila a Metoda.

sme s Vami i tu — ďaleko od Vášho milého Slovenska ».

Po ľavej strane je oltár Panny Márie, našej Patronky a vedľa malý Ježiško. Na pravej strane je oltár sv. Jozefa, patrona sv. Cirkvi a toľkých Slovákov.

Vzadu v kostole je lurdská jaskyňa, misijný kríž a socha Sedmibolestnej. Po stenách vidíme umelecky zhotovenú Krížovú cestu.

Všetko je štýlovité a pôsobí dojmom dokonalého súladu.

Slováci z Toronta môžu byť hrdí na svoj kostol, ktorý zaiste postavili na väčšiu slávu Božiu a na spasenie svojich nesmrteľných duší.

Emigrant.

PÁPEŽSKÁ KÚRIA

C) Kancelárske úrady.

Kancelárske úrady (Officia, Offizi) majú na starosti vyhotovovanie a odosielanie pápežských listín a vybavovanie rozličnej korešpondencie. Je ich šesť:

1) Apoštolská kancelária (lat. Cancellaria Apostolica, tal. Cancelleria Apostolica) je najstarší úrad v Pápežskej kúrii. Jestvuje pod rozličnými názvami už od IV. storočia. Až do XI. storočia tento úrad bol spojený s pápežským archívom a knižnicou a preto jeho prednosta sa vtedy nazýval protoscriniarius (hlavný archívár) alebo bibliothecarius (kníhovník). V XII. storočí vedením Apoštolskej kancelárie bol poverený úradník zv. cancellarius (kancelár) a od XIII. storočia z neznámych dôvodov vicecancellarius (podkancelár), ktorým od časov pápeža Jána XIII (1316-1334) mohol byť len kardinál.

Za starých čias Apoštolská kancelária obstarávala vyhotovovanie a rozosielenie všetkých pápežských nariadení, kým v terajšej dobe obmedzuje sa už len na tie najdôležitejšie, ktoré sú vydávané v podobe bul, ako na pr. udeľovanie konzistorných obročí, zakladanie nových biskupstiev atď. Od reformy Pia X. z r. 1908 na čele Apoštolskej kancelárie stojí kardinál kancelár, ktorému vo vykonávaní jeho funkcie pomáha regent kancelárie a celý rad menších úradníkov.

2) Apoštolský datovací úrad (lat. i tal. Dataria Apostolica) je najdôležitejší pápežský orgán, nakoľko sa týka záležitostí závislých na milosti pápežovej. Vznikol v lone Apoštolskej kancelárie od ktorej sa v XIII. storočí oddelil. Jeho názov pochádza od lat. slova datare (= datovať, vročovať), pretože opatruje dátom čiže vročuje pápežské rozhodnutia. Postupom času kompetencia tohto úradu ktorý patrila medzi najdôležitejšie v Rímskej kúrii, sa značne stenčila. Dneská jeho činnosť spočíva hlavne v udeľovaní nekonzistorných obročí, vyhradených Sv. Stolici. Na jeho čele stojí kardinál datova-

teľ (cardinalis datarius), ktorý patrí medzi tak zv. palácových kardinálov, t. j. medzi kardinálov, ktorí majú právo bývať v pápežovom paláci.

3) **Velebná Apoštolská komora** (lat. i tal. Reverenda Camera Apostolica) je navyššou cirkevnou finančnou a hospodárskou vrchnosťou. Spravuje imanie Sv. Stolice nielen za pápežovho života, ale aj počas osirotenia pápežského stolca. Na čele Velebnej Apoštolskej komory stojí kardinál komorník (camerarius, camerlengo), ktorým podľa starodávnej obyčaje býva obyčajne dekan Posv. kardinálskeho sboru. Velebná Apoštolská komora jestvuje od XI. stor. a v minulosti bola aj súdom pre pápežský štát.

4) **Štátny tajomnícky úrad** (lat. Secretaria Status, tal. Segreteria di Stato) je jeden z najdôležitejších úradov v pápežskej kúrii. Vznikol koncom stredoveku oddelením sa od Apoštolskej kancelárie. Zapodieva sa cirkevno-politickými vecami (je to akoby predsedníctvo vlády a súčasne ministerstvo zahraničných vecí sv. Stolice). Má tri oddelenia: 1. pre mimoriadne cirkevno-politické veci; 2. pre riadne veci (diplomatické styky, pomer k jednotlivým štátom, rády, vyznamenania) a 3. pre odosielanie apoštolských brev (krátkych listov), v podobe ktorých sa vybavujú pápežské nariadenia menšej dôležitosti. Na čele Štátneho tajomnickeho úradu stojí kardinál štátny tajomník (segretarius status, Segretario di Stato), ktorým za starých časov býval synovec alebo iný blízky príbuzný pápežov (cardinalis nepos). Prvé oddelenie vedie tajomník Posv. kongregácie pre mimoriadne cirkevné veci, druhé sositút (náhradník) štátneho sekretariátu, ktorý je súčasne tajomníkom šifry, a tretie kancelár brev. Kardinál štátny tajomník je palácovým kardinálom.

5) **Tajomnícky úrad pre brevá kniežat** (lat. Secretaria Brevium ad Principes, tal. Segreteria dei Brevi ai Principi) obstaráva v podobe brev (krátkych listov) pápežovu úradnú korešpondenciu s hlavami štátov, panovníckymi a kniežacími rodinami. Pripravuje tiež alokúcie (slávnostné reči), ktoré pápež máva v konzistóriách a rediguje encykliky (okružné listy) adresované veriacim celého sveta. Bol oddelený od Apoštolskej kancelárie začiatkom novoveku. Jeho prednostom je tajomník brev kniežatom.

6) **Tajomnícky úrad pre latinské listy** (lat. Secretaria Litterarum Latinarum, tal. Segreteria delle Lettere Latine) má na starosti všetku ostatnú pápežovu korešpondenciu. Rediguje tiež Apoštolské konštitúcie a dakedy aj pápežské encykliky. Vedie ho tajomník latinských listov.

Pri Pápežskej kúrii funguje tiež niekoľko stálych komisií alebo výborov, ktoré boli založené v novej dobe a majú čisto vedecké poslanie. Sú to:

1) **Pápežska komisia pre biblické štúdiá** stará sa o rozvoj biblického štúdia. Založil ju roku 1902 pápež Lev XIII. Pápež Pius XI. oprávnil ju udeľovať akademické hodnosti.

2) **Pápežský výbor pre hodnoverný výklad cirkevného zákonníka** v podobe odpovedí na o-

tázky, ktoré mu predkladajú rozličné odbory Rímskej kúrie, biskupi a predstavení rádov i rehoľných kongregácií, vykladá hodnoverným spôsobom normy cirkevného zákonníka «Codex iuris canonici». Založil ho pápež Benedikt XV. r. 1917.

3) **Pápežský výbor pre zredigovanie zákonníka Východnej Cirkvi** má na starosti redigovanie zákonníka Východnej Cirkvi a súčasne vydávanie jeho prameňov. Tento Výbor, jestvujúci pri Posv. kongregácii pre Východnú Cirkev, založil roku 1935 pápež Pius XI.

4) **Opátstvo Sv. Hieronyma pre preskúmanie a opravu «Vulgaty»** pripravuje kritické vydanie latinského prekladu Sv. Písma «Vulgata». Opátstvo bolo založené roku 1933 pápežom Piom XI. ako náhrada za zrušený Pápežský výbor pre preskúmanie a opravu «Vulgaty». Opátstvo Sv. Hieronyma podlieha priamo Sv. Stolici.

5) **Pápežský výbor pre cirkevnú staroveďu** skúma, študuje a ochraňuje starokresťanské pamiatky (katakomby, baziliky, atď.) nielen v Ríme, ale aj v celom Taliansku. Založil ho roku 1852 pápež Pius IX.

6) **Ustredný pápežský výbor pre cirkevné umenie v Taliansku** má na starosti ochranu, opravu a udržiavanie cirkevných umeleckých pamiatok na území Talianska. Bol založený roku 1944 pápežom Piom XII.

7) **Pápežský výbor pre didaktické a náboženské filmovníctvo** skúma katolícke výchovné filmy, ktoré boli predložené Sv. Stolici na odobrenie. Založil ho roku 1948 pápež Pius XII.

8) **Kardinálsky dozorný výbor nad pápežským pútnickým chrámom v Pompejách**, založený pápežom Levom XIII., dozerá na duchovný chod a časnú správu pútnického chrámu Panny Marie Ružencovej v Pompejách.

9) **Pápežské dielo udržiavania viery a zakladania nových kostolov v Ríme** dbá o udržiavanie katolíckej viery v rímskom biskupstve a o zakladanie nových fár. Založil ho pápež Pius XI. roku 1930.

10) **Stály výbor pre ochranu historických a umeleckých pamiatok Sv. Stolice** stará sa o zachovanie tých pamiatok Sv. Stolice, ktoré majú historický a umelecký význam. Založil ho roku 1923 pápež Pius XI.

11) **Heraldický výbor pápežského dvora** zapodieva sa štúdiom erbov a pápežského dvora vôbec. Založil ho roku 1815 pápež Benedikt XV.

— ka.

Slovenské matky!

Odporúčame Vám: «**Reči ku kresťanským matkám**» od Rev. S. Morávka. Strán 120. Mäkká väzba. Cena aj s poštou: 1 dolár. Dostať na adrese:

Rev. S. Morávek
908 W. Crawford Ave
Connellsville, Pa.
U. S. A.

VATIKÁNSKE MÚZEÁ

I. Múzeá antických skulptúr

(Pokračovanie)

Prejdeme cez Belvedérsky dvorec a medzi Kabinetom Apolónovým a Perzeovým vojdeme do **Okrúhleho vestibulu** (Vestibolo rotondo), v ktorom je umiestená pekná mramorová nádrž a dookola fragmenty sôch, C. 230. Fragment s časťou postavy Apollónovej? (Viď Belvedérske torzo). - Sklenenými dverami vzadu (ak sú zatvorené, poprosíme dozorca, aby nám ich otvoril) možno vyjsť na balkón, na ktorom je veterná ružica s latinskými a gréckymi názvami vetrov. Z balkóna je krásny výhľad na rímsku štvrt Prati di Castello (okolo Svätanjelského hradu), park Pincio a Sabínske hory.

Kabinet Apoxyomenov. - V priechode vľavo: doska odhalená roku 1920 na pamiatku pobytu Leonarda da Vinci (1503-1506) v tejto časti Vatikánu. Uprostred siene: C. 67. Apoxyomenos (očisťujúci sa), jediná zachovalá replika slávnej bronzovej sochy Lysippovej, predstavujúcej atlétu, ktorý si po zápase strigilom soškrabuje s tela pot a prach, smiešaný s olejom, ktorým bol natretý. Socha vyniká dokonalosťou a elegantnosťou atletických foriem a jej význam spočíva hlavne v tom, že v dejinách umenia je to prvý prípad, čo socha bola prevedená podľa zákona trojrozmernosti. Apoxyomenos bol nájdený v polovici minulého storočia v rímskom Zátiberí. - Na ľavej stene: Elogia Scipionum, archaické latinské nápisy, pochádzajúce z hrobky Scipionov na Appiovej ceste a vzťahujúce sa na rozličné osoby slávnej rímskej rodiny. Busta údajne vyobrazuje rímskeho básnika Ennia, ktorý bol so Scipionovcami pochovaný. - Na pravej stene: Okrem iných nápisov epigraf rímskeho konzula Lucia Mummia, v ktorom je zmienka o sľube, urobenom počas vojny s Gréckom, zasvätiť chrám víťaznému Herkulovi. - Vrátime sa do Okrúhleho vestibulu a vojdeme do náprotivnej miestnosti zv.

Atrium torza, uprostred ktorého pod č. 3 je umiestené povestné Belvedérske torzo, objavené začiatkom XVI. stor. na Campo di Fiori v Ríme a označené menom aténskeho sochára Apolónia, syna Nestorovho, ktorý bol činný v Ríme koncom republiky (I. stor. pr. Kr.) Belvedérske torzo je eklektické dielo, ale majstrovsky prevedené. Kto bol zobrazený v soche, ktorej toto torzo sa nám zachovalo, nebolo dosiaľ zistené. Kým donedávna prevládala mienka, že torzo je fragment sochy Herkula, sediaceho na ľavovej koži, teraz si razí cestu hypotéza, že je to úlomok sochy Marsyu hrajúceho na dvojitú flautu v súťaži s Apolónom, ktorého časť figúry sa nám zachovala na fragmente č. 230 v Okrúhlym vestibule. Belvedérske torzo vyznačuje sa veľkou mäkkosťou foriem, za čo bolo hodne

obdivované a študované renesančnými umelcami najmä Michelangelom a Raffaelom. - Pri okne, č. 44. Oltár zv. Ara Casali s vyobrazeniami báje o trojskej vojne a založení Ríma (Mars a Venuša pristihnutí bohom Vulkánom, Paridov rozsudok a trojská vojna, Smrť a pohreb Hektorov, Mars a Rea Sylvia, Narodenie dvojčat Romula a Rema, Vyloženie dvojčat na breh Tibery a ich dojčenie vlčicou, Najdenie dvojčat pastierom Faustulom). - Vpravo: Peperínový sarkofág rímskeho konzula Lucia Kornelia Scipiona, ktorý zvíťazil nad Sannitmi spoločnými s Etruskami a Gallmi (r. 298 pr. Kr.). Sarkofág má tvar dórskeho oltára. Bol nájdený v hrobke Scipionov na Appiovej ceste. Archaický latinský napis v saturnových veršoch pochádza údajne od básnika Ennia.

(Pokračovanie)

— ka.

„ R Í M „

SLOVENSKÁ KATOLICKÁ KNIŽNICA

Sväzok 1. — **Svätý Rok 1950** » od Jána Okáľa. Obsahuje dejiny Svätých rokov, informácie o Milostivom roku 1950 a popis rímskych odpustkových bazilik. Má 167 strán a 17 obrázkov. **Cena: 1 dolár.**

Sväzok 2. — **« Vatikán, Sídlo Námestníka Kristovho »** od Dr. Ignáca Zelenku. Obsahuje dejiny a popis Vatikánu, v ktorom sídlia rímski pápeži. Má 235 strán, 10 plánov, 12 perokresieb a 52 fotografií. **Cena: 2 doláre.**

Sväzok 3. — **« František z Assisi »** od Alexandra Colombu. (Z talianskeho preložil: Eugen Vesnin). Obsahuje pútavé vypravovanie o živote sv. Františka Assiského, apoštola evanjelnej chudoby. Má ok. 150 strán a 25 obrázkov. **Cena: 1 dolár.**

Pripravuje sa:

Sväzok 4. — **« Svätá Stolica »** od Dr. Ignáca Zelenku. Bude obsahovať poučné state o katolíckej hierarchii, pápežskom štáte, kúrii a dvore a o pápežských vedec-kých, vzdelávacích a výchovných ústavoch v Ríme. Bude mať okolo 150 strán, 25 obrázkov a celý rad užitočných adries.

Objednávky ako aj peniaze v hotovosti alebo v čeku treba posielat v **registrovanom liste** na adresy zástupcov « Ríma » alebo priamo na adresu:

« R I M »
Casella Postale 9100
Roma, Italia

Misia medzi Čerňochmi v údolí rieky Chingombe

Okolie našej misie je ešte veľmi chudobné. Obyvatelia tohto kraja zaoberajú sa väčšinou obrábaním pola a polovačkou na zverinu. Ak je niekde divoká Afrika, to je iste tu v Chingombe. Divoké zvieratá ako na pr. sloni pustošia celé polia úbohých Čerňoškov. Pri rieke, kde obyčajne majú polia, obyvatelia stávajú sa často obeťami krokodilov.

Mal som príležitosť viacraza vidieť ľudí, pokaličených od krokodilov: 20 ročná dievčina, pohrýznutá krokodilom, chodí len po kolenačky, ale je za to pobožná duša a má rada Pána Ježiša i misionárov.

Moj starý priateľ a dobrý katolík Alfonz, z chatrče Lupia by bol skoro zaplatil životom za svoju neopatrnosť. Doniesli ho do misie celkom dokaličeného od krokodila. Pre jeho dušu to však bolo aj dobré, lebo sa z neho stal horlivý katolík. Každú nedeľu chodí teraz do kostolíka a pristupuje k sv. Prijímaniu. Ku mne prichodí za sa po novinový papier na šľanie cigariet.

Denným pokrmom pre Čerňoškov je kukurica v pralesoch a po chatrčiach. Jedia cez deň len raz, ale sú veľmi vytrvalí, zvlášť keď nosia na hlavách batožinu misionárovi. Celé karavány takto cestujú s misionárom po okolí.

My v samej misii máme vyše 100 detí a niekoľko starších. Musíme sa sami starať o ich živobytie i keď nás misionárov je veľmi málo: 2 Pátri a ja Fráter. Dievčatá majú na starosti ctih. Sestry, ktoré ich učia šitie a rozličné práce v poli.

Ja pracujem dopoludnia na poli pri kukurici, potom v stolárni, v mlyne atď. Všetko robím len s Čerňochami, ktorých mám veľmi rád. Jeden Páter chodí po návštevách škôl na okolí a v pra-

Slovenský misionár v Sev. Rodézii

Fr. Andrej Perdík S.J. dováža kláty na dosky z pralesov « Mikvi » na traktore, ktorý dostala misia od apoštolského prefekta Msgr. Bruna Wolnika. Traktor prišiel z Kanady a bol prvý v celej prefektúre a misii vôbec.

lesoch. Je ich asi 18 a učia v nich len čierni učitelia. Pri tom musí však navštevovať aj roztratených kresťanov, ktorým sa ujde sotva 1 sv. omša do roka. O pohanoch ani nehovorím.

V našom Vikariáte je nateraz 26,678 katolíkov a 538 katechumenov. Pracuje medzi nimi len 20 kňazov-jezuitov a 3 domorodí, z ktorých 2 boli vysvätení len minulého roku. Bratov jezuitov je tu 11, ale 5 je už práce neschopných. Slováci sme boli 3. Lanského roku jeden zomrel na čiernu horúčku. Ostatní sú národnosti poľskej a írskej. V našej misii v Chingombe bol tiež jeden Belgičan z Belgického Konga, ale sa už vrátil nazpät. Z Poľska je tu 52 Sestričiek, ktoré pracujú veľmi pekne. Dúfame, že Pán Boh nám pošle viacero čerstvých misionárov. Pred rokom k nám prišiel mladý slovenský školastik-klerik, ktorý sa učí po čerňoškcky v misii Kassisi a potom má odísť na teologiu do Irska alebo USA.

Raz za dva týždne ide čierny poštár do najbližšej poštovej odbočky. Jeho cesta trvá celý týždeň, kým sa vráti zpät do misie. Nemáme tu ani cestu, ale len chodníček, ktorým treba ísť tri dni, kým sa pride k dopravnej autobusovej stanici (takej africkej!).

Pred dvoma rokmi sme dostali traktor z Kanady. Keď bol dopravený na stanicu, musel byť najprv rozobraný na kúsky a potom v kúskoch odnesený do misie. Bolo k tomu potrebné vyše 80 nosičov, a celá doprava trvala jeden týždeň.

Prečo vlastne sme dostali ten malý traktor? Príčina je tá, že dobytok, (ako na pr. voly) vyhynul všetko na spaciú nemoc. Spaciú nemoc zapríčiňuje mucha zvaná Tse-Tse. Uštipnutie takou muchou stačí, aby vyhasilo život nielen dobytku ale aj misionárov. Spacia nemoc je dosiaľ nevyliciteľná. Človek chorý na spaciú nemoc sa cíti stále ospalý. Driema sa mu a chudne ako tuberák až po krátkom čase zomre. Takto vymierajú naši čierni v misii Katondve.

Horúcosť je tu ťažko snesiteľná: od 35° do 40° (na anglickom teplomere od 80° až 110°) do 100° v tieni. Životy si tuná chránime chininom, ktorý užívame pravidelne každý deň, kým ostatné tropické lieky berieme dvakrát za týždeň. Tetička malária je našim častým hosťom. Roznášajú ju moskyti. Hoci máne postele zatahnuté sieťkami, predsa sa táto pliaga dostane na nás večer alebo počas cestovania.

Práve minulý týždeň som bol chorý na maláriu. Keď mi náš kuchár Čerňoch doniesol teplý čaj nemohol som ho od zimmnice ani vypíť. Celá postel sa triasla so mnou. Až konečne, keď mi naše dobré Sestričky poslaly teplú vodu v termoske — gumovej fľaši — tá ma rozohriala, takže mi povolilo a teraz som už zasa zdravý. Naši Čerňoši majú veľkú sústrasť s chorými. To je už ich dobrá vlastnosť.

Končiac prosím milých čitateľov « Ríma » a by si spomenuli v modlitbách na naše jezuitské misie, aby nám Pán Boh dal sily v ťažkej práci, za ktorú sme pripravení obetovať každú chvíľu svoj život. — Váš slovenský misionár

Fr. A. Perdík S. J., Gemerčan

FRANTIŠEK Z ASSISI

Rozpráva: A. COLOMBO

Prvý druh

Nasledujúceho rána došiel do Assisi a zdravil všetkých slovami: « Pán Ti daj pokoja! » Potom sa postavil na námestie a kázal; stručne a prosto, slovami od srdca idúcimi. Hovoril len o tom, čo sám prežil: máme žiť podľa prikazaní Božích; len vtedy bude mier medzi ľuďmi a každý bude mať pokoj vo svedomí svojom.

František nevzbudzoval už posmechu. Počúvali ho teraz pozorne a s úctou. Dávno už hovoril príkladne.

Vedomie Boha driema vo všetkých ľuďoch; na volanie po svätom živote odpovedajú všetky duše. Odpoveď býva často len prostým vnútorným pohnutím, nejasným pocitom stesku; ale mnohokrát zahorí celá duša oslobodivší sa od pút a obetuje sa úplne.

Slová Františkove neznely márne. Ako semienka padaly do srdca a vo vznešených dávaly úrodu. Medzi prvými nasledoval ho Bernard z Kvintavale.

Bol bohatý a veľmi vážený; rovnako nespojkný, cítil túžbu po niečom, čím by sa duša nasýtala. Niekoľkokrát pozval Františka k sebe na nocľah. Uložil ho do vlastnej spálne. Otvorili si srdcia vo vzájomnej dôvere a jeden druhému sveroval tajomstvo svojej duše. Nadšenie Františkovo presvedčilo Bernarda do tej miery, že sa rozhodol nasledovať ho. Zavolať ho raz večer a sdelil mu svoje rozhodnutie.

Keď prebdeli skoro celú noc v družnej jednote duší odobrali sa za svitania do kostola sv. Mikuláša. Bol s nimi tiež Peter Kataniov. Keď vošli, pomodlili sa a vypočuli omšu; František vzal s oltára evanjelnú knihu a čítal výňatok, ktorý rozhodol o jeho povolání. A potom ešte: « Kto chce za mnou prísť, nech zapre sám seba, a vezme svoj kríž, a nasleduje ma. Lebo kto bude chcieť zachovať svoj život, stratí ho; kto však stratí svoj život pre mňa a pre evanjelium, zachová ho. Veď čo by bolo platné človeku, keby celý svet získal, a na duši však škodu utrpel » (Mar. 8, 34-36). A čítal ďalej: « Ešte jedno ti chýba: Predaj všetko čo máš, a rozďaj chudobným, a budeš mať poklad v nebi; a poď, nasleduj ma » (Luk. 18, 22).

Nato František zatvoril knihu a obrátený k obidvom druhom riekol: « Bratia, hľa náš život a naša rehoľa; nie je len našou, ale aj reholou a životom všetkých, ktorí zatúžili žiť spoločne s nami. Choďte teda a učinite, ako ste počuli ».

Bernard začal potom rozdávať chudobným všetko svoje imanie. František bol po jeho boku a v srdci chválil Pána Boha. Okolo nich sa shromaždil veľký zástup.

Náhodou išiel okolo nich kňaz, menom Silvester. Pred istým časom predal Františkovi lacno tehly na opravu kostolíka sv. Damiána. Vi-

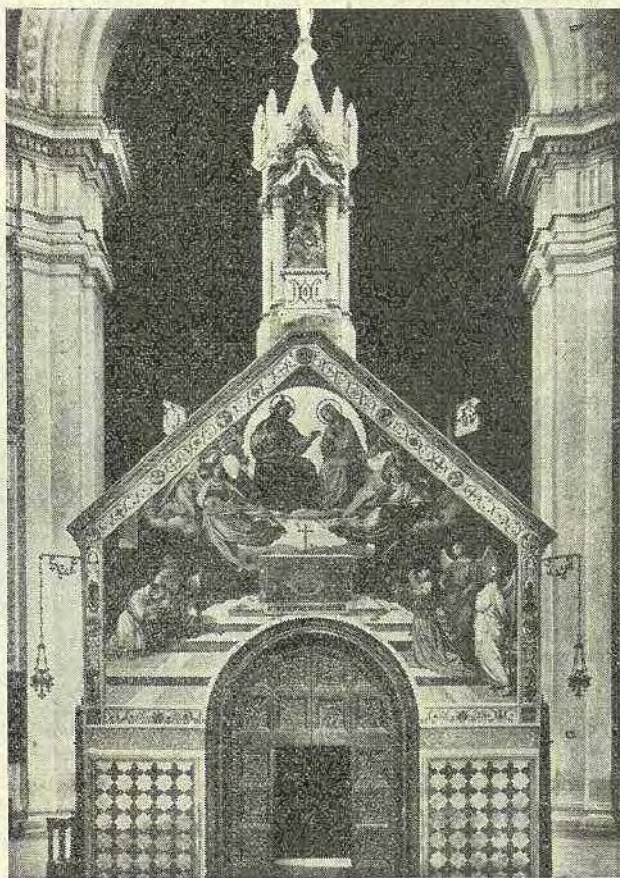
diac, že teraz rozdeluje toľko peňazí, predstúpil pred neho a povedal: « Brat, tie tehly si dostal odo mňa príliš lacno ». Kňazova lakomosť rozhorčila Františka. « Tu máš », odvetil, podávajúc mu plnú hrst peňazí, « máš teraz už dosť? » Zástup okolo neskopojne reptal a Silvester sa vzdialil zahanbený. Ale táto pohana mala prímiešť ovocie. Zanedlho prišiel tiež on a prosil Františka, aby ho prijal medzi svojich učeníkov.

Kajúnci z mesta Assisi

Traja druhovia sa usadili u Porciunkuly. Bernard i Peter si vystavali chatrče a prispôbili si odev podľa Františkovo. Podobal sa sukniciam, ktoré nosili v tých dobách dedinčania.

Po ôsmich dňoch prišiel nový učeník - Egídus.

Trávil väčšinu času na cestách. Chodili všetci pohromade, najčastejšie však po dvoch. Išli, kam ich napadlo. Spali na seníkoch, v nemocniciach pre prašivých i pod stĺpovím chrámov. Na otázku, kto sú a odkiaľ prichádzajú odpovedali, že sú kajúnci z mesta Assisi.

Porciunkula

v kostole P. Marie Anjelskej v Assisi.

Chcete mať radosť zo života?

Objednajte si ešte dnes knižku «**František z Assisi**» od A. Colombu. Poučíte sa z nej, ako človek môže mať radosť zo života aj v chudobe, utrpení a nešťasti. Knižka má ok. 150 strán a 25 krásnych obrázkov zo života sv. Františka a z chýrneho pútnického mesta Assisi. Stojí aj s poštovnými trovami len **1 dolár**.

Objednávky s peniazmi alebo čekom treba poslať v **registrovanom liste** na adresu: «**RIM**», Casella p. 9100, Roma, Italia.

Ale na týchto kajúcnikoch nebolo celkom nič zasmušilého. Volní ako vtáci v povetrí, speváci Boží, túlali sa prespevujúc chvály Pánu Bohu. Chodili po dedinách medzi dedinčanmi, pracovali s nimi, prinášali im slová pokoja a nádeje. A zasa dali sa na cestu, aby kázali po mestách. Všade zanechávali za sebou svetlú stopu. A po nej prichádzali iní bratia k Františkovi.

Nie všade dostalo za im ihneď vlúdneho prijatia. Mnohí ich mali za bláznov, robili si z nich žarty a hádzali na nich blato. Druhí ich obierali o ich odev a oni bezo slova pokračovali na svojej ceste polonahí. Iní ich chytali za kapucne a naplňovali im ich ako mechy. Niektorí zasa im strkali do rúk kocky a ponúkali ich ku hre. Inde s nimi zachádzali ako s tulákmi.

František pred rozchodom bratom hovorieval: «**Id'te, miláčkovia, a kážte evanjelium pokoja a obrátenia. Buďte trpezliví v protivenstvách a na každú otázku dajte úctivú odpoveď. Blahorečte tým, ktorí Vás prenasledujú, ďakujte tým, ktorí vám krivdia a vás hanobia, lebo všetko vám bude hojne splatené v nebi. Nestračujte sa, že nie ste ľudia učení. Keď nebudete mať schopnosť, vašimi ústami bude hovoriť Otec nebeský. Nájdete ľudí veriacich, dobrých a miernych; tí prijmú vás i vaše slová s radosťou. Nájdete však aj mnoho iných, ktorí budú zlorečiť Bohu; tí budú vašimi odporcami a budú sa vám protivíť. Buďte preto prichystaní snášať všetko pokorne. Sverté Bohu všetky svoje starosti, a ou sa už o vás postará**».

Bratia snášali všetko trpezlivo. Slová učiteľove dodávali im sily. Keď sa síšli v Porciunkule, zabúdali na každé príkorie. V radosť, že sa mohli opäť objasť, hľadali odmenu a cítili sa posilnení pre ďalší život.

Ostatne tiež mnohí, ktorí im krivdili, hľadeli napraviť učinené bezprávie.

Peter z Kvintavale dospel s jedným druhom do Florencie a hľadal nocľah. Všade boli odmietnutí. Konečne došli k prístrešku nad pekárskou pecou. Majiteľka im dovolila prenocovať tam. Uložili sa, ako najlepšie mohli za nerovnými hromadami polien.

Keď muž prišiel domov, vynadal manželke, že

im poskytla pohostinstvo a zakázal jej, aby im požičala prikrývku. Hoci bolo hodne zima, bratia nevzali si mnoho chrastia na kúrenie.

Preto sa Bernard s druhom dobre nevyspali. Sotva zavznely zvony na prvú omšu, ešte celí skrehlí odobrali sa do blízkeho kostola.

Čoskoro za nimi vošla aj ich hostiteľka a zbadavši, ako sa zbožne modlia, poznala, že nie sú darebáci. Medzitým čo o tom premýšľala, vkročil do chrámu nábožný muž menom Kvido, ktorý každé ráno rozdeľoval pri omši almužnu chudobným. Na pochôdzke priblížil sa tiež k Bernardovi a jeho druhovi. Ale tí nechceli ničoho prijať. Udivený riekol: «**Či vy nie ste chudobní?**» - «**Zaiste**», odvetil Bernard, «**sme chudobní, ale pre nás chudoba nie je ťažká, pretože sme ju hľadali, chceme byť poslušní Božiemu prikázaniu**». Prekvapený touto odpoveďou, vypytoval sa ich Kvido ďalej. Dozvediac sa o behu ich života, bol jaty veľkým obdivom.

Medzitým priblížila sa pekárka k rozprávacím sa a povedala im zahanbená: «**Kresťania, ak sa chcete vrátiť do mojho domu, veľmi rada vás príjmem pod svoju strechu**». Tu všetci, ktorí im pred tým neposkytli nocľahu, uznávali svoju chybu a o prekot ponúkali im pohostinstvo.

Bolo to radosť v Porciunkule, keď počuli hovorý dosvedčujúce, že všetci ľudia sú v základe dobrí! A preto neprestávali dúfať.

(Pokračovanie)

Preložil: **Eugen Vesnin**.

ZÁSTUPCOVIA "RÍMA,"

Mr. Joseph Gondar
316 East 54 Street
New York 22, N. Y.
U. S. A.

Mr. Michael Béreš
109 West 15th Ave
Homestead, Pa
U. S. A.

Mr. Ladislav Silaj
748 Richmond W.
Toronto, Ont.
Canada

Dr. Ernest Zatko
A. Quintana 160
Buenos Aires
Argentina

Mr. Andrew Fencák
Ward 1, Hospital
Bonegilla, Vict.
Australia

Mr. Emil Marienko
144 Elgin Avenue
London, W. 9
England

M. Karol A. Moza
15, rue Maurice-Rouvier
Paris XIVe
France

M. Rajmund Rapač
7, rue de Terrail
Clermont - Ferrand
(Puy de Dôme)
France

Na uvedených adresách si možno predplatiť časopis «**Rím**» a objednať knižky vydané v edícii «**Rím**».

20.000 MÍL ZA 20 DNÍ **Katolícky obzor**

Obrázky a dojmy z cesty do Európy počas Sv. Roku.

Moja prvá cesta lietadlom nebola o nič kratšia, ako let do Európy. Presvedčila som sa o pravdivosti výstrahy, že vo veľkých výškach vám vytečie atrament z plniaceho pera - preto pozor, nezabudnite ho vybrať z vašej kapsičky. V 19.000 stopovej výške je tlak vzduchu taký, že všetok atrament vám z pera vytisne. Ale nielen atrament z plniaceho pera vám vytisne, lež aj celá vaša smelosť a hrdinstvo utečie oblôčkami lietadla a vy sa začnete modliť o štipku pevnej zeme, na ktorú by ste položili svoje nohy. Lež túžba po návšteve historických miest, zvedavosť na zvyky tamojšieho obyvateľstva, nádej na postretutie mnohých významných osobností, celkom zaženie váš strach (ktorým ste sa chveli na začiatku cesty) a celkom vám dá zabudnúť na nepohodlie, ktoré je spojené s cestou, merajúcou okolo 20.000 míľ.

My sme odleteli s chigagskeho letiska na lietadle TWA dňa 1. októbra 1950 o 12; 15 hod. na poludnie. Našu výpravu zorganizoval a ozaj vzorne vystrojil na túto dlhú cestu pán Eden Radič, majiteľ cestovnej kancelárie na 26. ulici v Chicago, Ill. Pán Radič osobne šiel s nami a počas celej cesty sa staral, aby nám nič nechýbalo a aby sme sa všade cítili «ako doma». Keďže hlavným cieľom našej výpravy bola návšteva Večného Mesta Ríma počas Svätého roku, boli sme šťastní, že jej duchovným vodcom sa stal vdp. Jozef A. Job, farár slovenskej osady Sv. Simona Apoštola v Chicago, Ill. A tak, ako sa pán Radič staral svedomito o naše telesné dobro, s celou dôverou odovzdali sme starostlivosť o naše duševné blaho do rúk Father Joba.

Sotva sa naše lietadlo vznieslo do výšky 19.000 stôp, začali nám podávať obed a kým sme s ním boli hotoví, už sme aj pristávali v New Yorku na letisku La Guardia o 3 hod. popoludní. V New Yorku sme prenovali a spojili sme sa s pútnikmi našej grupy; ktorí došli z Ohio a Pennsylvanie.

Z New Yorku sme odleteli dňa 2. októbra o 1. hod. popoludní. Leteli sme pozdĺž pobrežia so zástavkami v Gander a No-

Americko-slovenské pútničky

v kruhu slovenských bohoslovcov na nádvorí Svätoklementskej baziliky v Ríme počas sv. Roku 1950. V popredí stojí priateľka a dobrodinkyňa nášho časopisu Mrs. Paulina Kerpec z Lyons, Ill. so svojou dcérou Mrs. Justinou Wroga tiež z Lyons, Ill. (druhá zľava). Prvá zľava je Miss Johanna Prísazna a prvá zprava Mrs. Anna Hlatky, obidve z Chicaga, Ill.

Prenasledovanie katolíckej Cirkvi za Zeleznou oponou. Podľa zprávy americkej tlačovej agencie «Inter Catholic Press» bolševíci pripravili nový plán na zlikvidovanie katolíckej Cirkvi v krajinách za Zeleznou oponou. Keď sa im nepodarilo založiť tak zv. národné cirkvi, chcú teraz zorganizovať v jednotlivých štátoch pravoslávnu cirkev latinského obradu, ktorá by podliehala moskovskému patriarchovi Dúfajú, že pravoslávna cirkev rozličných obradov bude môcť ľahšie nahradiť katolícku Cirkev. Nový plán má byť najprv vyskúšaný v CSR a keď sa osvedčí, bude postupne uskutočnený v Polsku, Maďarsku, Vych. Nemecku a ostatných krajinách, v ktorých vládnu bezbožní komunisti. Duchovenstvo a veriaci, ktorí nebudú chcieť prestúpiť na pravoslávie, budú odviečení do Ruska.

Beatifikácie vo Svätopeterskej bazilike. V apríli a máji boli vo Svätopeterskej bazilike 4 slávnostné beatifikácie. Za blahoslavených boli vyhlásení: dňa 15. apríla taliansky konventuál František Anton Fasani; dňa 29. apríla 25 tonkinskí mučeníci, medzi ktorý boli dvaja španielski dominikánski biskupi: Jozef Diaz Sanjurjin, apoštolský vikár v Tonkine, štáty r. 1857 a jeho nástupca Melchior Gargia Sampedro, rozsekaný na kúsky r. 1858; dňa 6. mája francúzska rehoľnica Placida Viel, druhá zakladateľka Kongregácie školských sestier, a dňa 20. mája francúzsky jezuita Julián Mau noir zv. apoštol Bretagne. V júni budú dve ďalšie beatifikácie a to: 3. júna beatifikácia pápeža Pia X. a 17. júna beatifikácia M. Terezy Couderc, zakladateľky Sestier z Cenakulum.

Rekviem za posledného nuncia v CSR. V útorok dňa 22. mája t. r., mesiac po úmrtí J. E. Msgra Xaveria Rittera, posledného pápežského nuncia v CSR, Kresťanská akadémia uctila pamiatku zomrelého rekviem vo svätopeterskej bazilike v Ríme. Pri oltári českého národného svät-

Mrs. Mária Lacko z Chicago, Ill., autorka článku « 20.000 míľ za 20 dní », na ostrove Capri.

ca sv. Václava, - v bazilike, kde pred 16 rokmi terajší sv. Otec papež Pius XII., vtedy štátny tajomník kardinál Pacelli, ho konsakroval na biskupa, - sišli sa jeho priatelia, aby mu vzdali poslednú úctu. Rekviem slúžil predseda Česko-slovenského komitétu v Ríme Msgr. Dr. František Planner. Toho istého dňa aj v Nepomucénu, pápežskom kolégiu českých a slovenských bohoslovcov, slúžil slávne rekviem jeho vicerektor Dr. Jozef Tomko a vo vatikánskom fárskom kostole sv. Anny náhradník štátneho sekretariátu Msgr. Giovanni Battista Montini.

Slovenskí saleziáni v Japonsku. Náš malý slovenský národ dokazuje svoju katolicitu aj pomerne vysokým počtom misionárov. V ktorejkoľvek misijnej zemi nájdeme hlásateľov slova Božieho, ktorých Pán žatvy povolal z podtatranskej vlasti. V « zemi vychádzajúceho slnka » účinkuje spolu šesť slovenských misionárov, z ktorých traja patria do Saleziánskej Spoločnosti. **Vdp. Jozef Figura** odišiel zo Slovenska pred pätnástimi rokmi a vykonal už pekný kus misionárskej práce. Je riaditeľom japonského saleziánskeho gymnázia v Miyazaki. Napriek nemalým ťažkostiam povejnovj doby podu-

vom Foundlande. V lietadle bol veľmi chutný obed, počas ktorého bol podávaný ráčkový koktail, hovädzia pečienka, opekané zemiačky, šalát, zmrzlina, zákusky a káva, ba každý dostal aj flašku šampaňského. V Gander sme boli o 6;30 hod. a len čo lietadlo nabralo pohonných hmôt, odleteli sme o 7;15 hod. Nasledujúcou zástavkou mala byť Santa Maria na Azorách. Asi dve tretiny tejto cesty prešla som v dobrom zdraví a sama sebe strúhala som už poklony. Ale neďaleko Azor vleteli sme do búrky. Tam sa skončilo moje dobré zdravie a keďže som sa počas mojej nevoľnosti usalašila v umyvárni, pre nárazy búrky bola somtrochu ošpliechaná vodou, keď mi stewardka pomáhala zasa do mojej stolice. Počas celej búrky nezhasol výstražný červený signál, aby si každý zapol bezpečnostné popruhy na sedadlách. Tiché modlitby odriekal každý na šťastlivé **sosadnutie** na dobrej starej zemi. Hoci podľa mojich hodín bolo ešte iba 3;15 hod. ráno, keď sme pristáli na Azorách, bolo už 6;30 hod. Vzdialenosť medzi Novým Foundlandom a Azorami je 1335 míľ. Lietadlo sme znova napojili a zanechali Azory o 7;30 hod. ráno smerom na Lisabon v Portugalsku. Mali sme prekrásny čas na letenie. Do Lisabonu sme došli práve na poludnie. Bol nádherný jasný deň a vezúc sa v autobuse do hotelu, videli sme mnoho krásnych domov, parkov a boulevardov. Všetky domy boli zamaľované, takže ich pastelová ružová, belasá, orchideová a zelená farba robila dojem množstva kvetov, rastúcich na vrškoch. Lisabon je postavený na siedmych vrškoch. Milá príhoda sa nám tu stala, keď sme si chceli najať taxík. Ponúkli sme šoférovi americkú 50 centovú mincu, ale on pokrútil hlavou, že to je nie dobré. Na šťastie po dlhšom hľadaní našla som vo svojej kapsičke « escudos », ale nevediac, koľko mu mám dať, podala som mu ich, aby si sám vzal, koľko mu patrí za odvezenie. To čo si vzal, činilo na amercké peniaze asi 14 centov - ale on bol spokojný. Nasledujúci deň odišli sme z Lisabonu autobusom da Fatimy. Je to štyri hodinová cesta prekrásnym krajom. Veľa domov je pokryté šupkami, studne sú uprostred mestečiek a odtiaľ rozvážajú vodu na veľmi ťahaných kárach do veľkých nádrží a rozdeľujú po domoch. Hrozno a olivy sú zdrojom tamojšieho obyvateľstva. Mnoho žien a deti chodí bosých. Ale ženy majú všetky rovnú postavu, lebo všetko nosia na hlavách. Samotná Fatima je krásne mestečko, postavené na kopčeku. Pôvodná jaskyňa, kde sa Panna Maria Fatimská zjavila, je dnes veľmi skromného výzoru, lenže nádherný chrám sa práve buduje na samom temeni kopčeka, ako si to Panna Maria žiadala.

Dňa 5. októbra odišli sme z Lisabonu lietadlom do Ríma v Taliansku. Vyleteli sme o 11;40 hod. a do Ríma sme došli o 5 hod. večer. Keď hľadáte s lietadla na Rím, máte dojem, že sa dívate na iskrenie klenotov; svetlo Svätopeterského chrámu a potom všetky tie cesty, ktoré sa pri ňom stretajú, pôsobili dojmom obrovskej hviezdy. Hviezdy, ktorá nás viedla tisíce míľ. Mesto Rím to je jedna nádhera za druhou do nekonečna. Baziliky a katedrály sú plné neoceniteľných pokladov. Bolo to šťastie popásť si oči na historických stavbách a návšteva miest, kde tak mnohí boli umučení za vieru, naplnia každého bážňou, ale aj pocitom povďačnosti za možnosť prísť sem. Pripomenúť chcem, že vrcholným bodom nášho programu bola nádej, že uvidíme Sv. otca, ako aj to, že sme boli výnimočne šťastní, lebo sme ho uvideli až dva razy. Prvý raz vo Vatikáne, kde sme boli iba práškom medzi 100.000 - ovým zástupom. Ľudia všetkých národností, hovoriaci miešaninou všetkých jazykov, ale všetci spojení iba jednou myšlienkou a nádejou: Uvidieť pápeža a dostať jeho požehnanie. Mali sme šťastie, že sme ho mohli po druhý raz vidieť v jeho letnom sídle Castel Gandolfo. Tu sme boli celkom v jeho blízkosti a keď k nám hovoril svojou vybranou a pomalou agličtinou, cítili sme, že jeho slová sú adresované každému z nás osobitne. Mnoho sa už popisalo o jeho schopnosti pohnúť srdcami miliónov, a naozaj, každý to cíti v

jeho úsmeve a v strhujúcich gestách jeho rúk. Jeho smysel pre humor je niečo, čo až prekvapuje.

Neviem, či bola počas Sv. roku v Ríme púť, ktorej by sa bolo venovalo telom i dušou toľko vzácných priateľov, ktorí sa nám stali všetkým, čo sme práve najviac potrebovali, lebo vedeli byť nielen učiteľmi cirkevnej a špeciálne rímskej histórie, neúnnavnými sprievodcami po chrámoch, katakombách, palácoch, múzeách, historických miestach a moderných pamätihodnostiach, ale aj príjemnými spoločníkmi v čase odpočinku a po návrate do Ameriky priateľmi, na ktorých veľmi často a s úprimnou vďakou spomíname. Veď kto by nebol povďačný vdp. Zemanovi a vdp. P. M. Lackovi za ich neustálu ochotu sprevádzať nás, vysvetľovať, ukazovať, organizovať a plánovať, len aby sme čím viac videli a vedeli, len aby sme čím viac krásnych dojmov z Večného Mesta odniesli. Kto by mohol byť taký nevďačník a zabudnúť na oduševnených slovenských Saleziánov, ktorí tiež boli samé srdce a samá ochota a ktorým by bolo veru ťažko odvdáčiť sa za ich neustálnu pozornosť. Kto z nás by vedel zabudnúť na milého vatikánskeho bibliotekára Dr. Zelenku, ktorého sme si všetci predstavovali aspoň takého starého ako je Vatikánska knižnica a takého bradatého ako je Mojžiš od Michelangela v San Pietro in Vincoli. Len čo je pravda, on nás trochu sklamal, ale príjemne, lebo na tú bradu má ešte dobrých 50 rokov času. A veľkým prekvapením bolo pre nás aj stretnutie sa s vynikajúcim slovenským bojovníkom za slobodu Dr. Durčanským. Vedeli sme, že je kdesi v Európe, ale nečakali sme tú česť, že by menil svoj program len kvôli tomu, aby bol v Ríme práve v tom čase, keď aj my. Čo povedať o ňom? Obdivovať treba jeho jedinečnú húževnatosť, pracovitosť, vytrvalosť a nadovšetko jeho jednoduchosť a opravdu demokratické spôsoby. Tieto vlastnosti, spojené s jeho optimizmom, prinesú nepochybne pre slovenský boj mnoho úspechov.

(Pokračovanie)

Mária Lacko.

Slovenské duchovné vydania.

1. « Nanebovzatá », zbierka poučných statí o najvážnejšej náboženskej udalosti našich dní, ktorá zaujíma každého katolíka: o dogme Nanebovzatia P. Marie, vyhlásenej sv. Otcom Piom XII v Ríme 1. novembra 1950. Vyšla nákladom Opátstva Slovenskýci Otcov Benediktínov v Clevelande, Ohio, v USA;

2. « Prameň života », modlitebná kniha pre slovenskýci rímsko- a grécko-katolíkov v cudzine. Obsahuje poučenie o duchovnom živote, liturgické texty latinskej sv. Omše v slovenskom preklade a slovanskej Služby Božej v staroslovenskej reči state z Evanjelia na nedele a sviatky ako aj výber známych duchovných piesní. Výjde počiatkom leta nákladom Holandskej odbočky Sdruženia slovenských katolíckych študentov v zahraňi.

Zaujemci o tieto vzácne knižky sa môžu hlásiť na adrese:

RIM, Casella Postale 9100, Roma, Italia.

jal sa na stavbu novej budovy pre svoje gymnázium. A Prozreteľnosť Božia, v ktorú jedine mohol dôverovať, skutočne mu bola na pomoci. Práve v tieto posledné mesiace dokončil krásnu krásnu modernú novostavbu školy, v ktorej študuje a dostáva katolícku výchovu podľa systému sv. Jána Bosca asi 600 japonských chlapcov a mladíkov. Verejnosť i úradné kruhy vysoko si cenia nevšedné kvality tohto nášho misionára, ktorý dokonale ovláda nielen japonskú reč, ale vedel si osvojiť aj ich charakteristické spôsoby a originálny takt spoločenského styku natoľko, že to udivuje aj samých Japoncov. — Na poli remeselníckej výchovy pracuje p. Jozef Forner, saleziánsky koadjutor, ktorý vedie typograficke oddelenie remeselníckych škôl v Tokyu. — Posledne, pred dvoma rokmi došiel do Japonska dp. Štefan Foltin. Aj on účinkuje v hlavnom meste Tokyu ako katechéta na rozličných katolíckych školách. Z listov týchto našich misionárov cítiť nadšenie, s akým sa venujú rozširovaniu Kristovej náuky medzi mládežou veľkeho japonského národa, ktorý práve teraz viac než kedykoľvek zdá sa disponovaný prijať « radostnú zvesť » Evanjelia.

(St. B.)

Troja slovenskí saleziánski misionári v Japonsku

Dp. Jozef Figura (vprostriedku), dp. Štefan Foltin (vľavo) a p. Jozef Forner (vpravo).

Z RÍMSKEJ KRONIKY

Nedeľa, 1. apríla. — Sv. Otec pápež Pius XII. prijal na verejnej audiencii vo Svätopeterskej bazilike medzinárodnú púť organizácie « Pueri Cantores », ktorej sa zúčastnilo okolo 4000 chlapcov-spevákov, pochádzajúcich z 25 rozličných národov Európy, Ameriky, Ázie a Afriky. Odslúžil pre nich aj sv. omšu, počas ktorej chlapci predniesli viacero náboženských skladieb od popredných cirkevných skladateľov. Toho istého dňa sv. Otec vyhlásil sv. Gabriela archanjela za patrona telegrafistov, telefonistov a rozhlasu.

Utorok, 13. apríla. — Anglická kráľovská princezna Alžbeta vykonala so svojim mužom edimburgským vojvodom Filipom zdvorilostnú návštevu u sv. Otca a obzrela si niektoré historické a umelecké pamiatky jeho vznešeného sídla. Táto návšteva bola v poradí šiesta, čo členovia anglického panovníckeho rodu vykonali u hlavy rímskokatolíckej Cirkvi odkedy ich krajina vinou Henricha VIII. sa odtrhla od Ríma.

Streda, 25. apríla. — Za účasti vysokých cirkevných hodnostárov, diplomatických zástupcov pri Sv. Stolici, predstaviteľov talianskeho politického i kultúrneho života konaly sa vo veľkej dvorane Apoštolskej kancelárie oslavy 250. výročia založenia Pápežskej Cirkevnej akadémie, v ktorej sa vybraní kat. kňazi pripravujú na diplomatickú službu sv. Stolice. Po privítaní hostov a prečítaní pozdravného telegramu sv. Otca slávnostnú reč povedal náhradník štátneho sekretariátu. Jeho Svätosť Msgr. Giovanni Battista Montini, Poukázal na vznešené poslanie pápežskej diplomacie a vyzdvihol zásluhy Pápežskej Cirkevnej akadémie, ktorá dala Cirkvi už 4 pápežov, 98 kardinálov a celý rad iných cirkevných hodnostárov.

Utorok, 22. mája. — Pri príležitosti stého výročia narodenia moravského metropolitu Msgra Antonína Stojana, prehovoril večer vo vysielaní vatikánskeho rozhlasu do CSR J. E. kardinál Klement Micara, nový rímsky vikár sv. Otca a prefekt posvätnej kongregácie obradovej. Uctil svetlú pamiatku obľúbeného moravského arcipastiera, ktorého sám bol vysvätil na biskupa a uviedol tiež niektoré spomienky na neho. Záverom tlmočil požehnanie sv. Otca všetkým veriacim v CSR.

Pondelok, 28. mája. — V jednej zo siení Vatikánskeho Apoštolského paláca zasadalo pod predsedníctvom sv. Otca tajné konzistórium (kardinálska rada), na ktorom sa rokovalo o nových kanonizáciách, obsadzovaní uprázdnených biskupských stolcov a menovaní nových biskupov. Večer vo Svätopeterskej bazilike boli preskúmané telesné pozostatky pápeža Pia X. a z dočasného hrobu v kaplnke Navštívenia premiestnené do nádhernej urny, ktorá počas beatifikácie bude vystavená pred pápežským oltárom.

Slovenskí Katolíci, Pozor!

Slovenská Kultúrna Spoločnosť

„Rím“

proprí svojej kultúrnej činnosti dodáva do cudziny za výhodných podmienok:

1) náboženské predmety všetkých druhov: ružence s krížkami obsahujúcimi zem z rímskych katakomb, medajle s podobizňou sv. Otca, agnustecky, sväté obrázky, krížiky atď.; tiež pápežské požehnanie na umelecky upravených pergamenoch, ozdobených podobizňou sv. Otca alebo vyobrazením rímskych odpustkových bazilik vystavené na meno jednotlivcov alebo celej rodiny v slovenskej, anglickej alebo ktorejkoľvek inej reči;

2) náboženské a kultúrne pamiatky nielen z Ríma ale aj z iných pútnických miest (Assisi, Loreto, Sv. Zeme, Lourdes, Fatimy atď.);

3) celé kostolné zariadenie: oltáre, sochy, mozaiky, kríže, korúhvy, zvony atď.;

4) liturgické potreby: bohoslužobné rácha, omšové knihy, kalichy, ostensória atď.;

5) organy, harmónia a iné hudobné nástroje;

6) gramofónové dosky s reprodukciou hlaholu svätopeterských zvonov a pápežského požehnanie « Urbí et Orbi » (mestu Rímu a celému svetu), pápežských bohoslužieb, cirkevných i svetských hudobných skladieb, atď.;

7) filmy o Sv. Roku a iných náboženských a kultúrnych udalostiach v Ríme;

8) vatikánske známky, mince, medajle atď.;

9) teologickú, filozofickú a inú odbornú literatúru (knihy, časopisy, atď.);

10) umelecké reprodukcie maliarskych i sochárskych diel z vatikánskych, talianskych i cudzích verejných i súkromných zbierok;

11) kňazské i rehoľnícke potreby: breviáre, reverendy, birety, cingulá, koláre, náprsné kríže, prstene atď.

Okrem toho zariaďujeme pobyt s odbornými sprievodcami pre slovenských pútnikov a turistov nielen v Ríme ale aj v iných talianskych mestách.

Oznamte nám ešte dnes svoju potrebu, aby sme Vám mohli predložiť najvýhodnejšiu ponuku. Sme prvá a jediná slovenská firma vo Večnom Meste, ktorá Vás obsluží k Vašej plnej spokojnosti. Zvláštne slavy poskytujeme odberateľom časopisu «Rím». Píšte s dôverou na adresu:

« RIM »

Casella Postale 9100
Roma, Italia

ČO NÁM PÍŠU?

« Rím » je pre nich ako kalich čistého vína unavenému telu.

Gracefield, New Zealand. — Váš milý list sme dostali, za čo Vám čo najsrdečnejšie ďakujeme. Potešilo nás veľmi, že ste sa ujali v tak čisto slovenskom duchu občerstvovať synov jednej matky, roztratených v rôznych ďalekých končinách tohto božieho sveta. Každé písmeno, slovo a veta Vášho časopisu « Rím » je pre nás ako kalich čistého vína unavenému telu; je to tak, ako keby sme boli doma pri našich drahých. — My, ktorí sme prišli na Nový Zeeland m. r. s loďou « Prince Helenic » vrelo ďakujeme aj touto cestou za bratské a úprimné uvítanie od p. Jozefa Koníka, ktorý skutočne svojim slovenským chovaním ku nám nás hlboko pohnul, a ďakujeme mu aj za finančnú pomoc a za predstavenie nás tunajším katolíckym kňazom a kruhom. Taktiež vyslovujeme vďaku Štefkovi Baštrnákovi a Zolovi Jakubovie. — Ing. Jožo Hajnoš.

Veľka noc austrálskych Slovákov.

Sydney, N. S. W., Austrália. — Ustredie Sdruženia austrálskych Slovákov v rámci duchovnej starostlivosti o členstvo postaralo sa, aby rodáci, žijúci v Sydney a na okoli, mohli si odbaviť svoju veľkonočnú spoveď po slovensky. Spoveď konala sa na Veľký piatok v kostole St. Francis, kde býva i sv. omša pre Slovákov každú prvú nedeľu v mesiaci. Duchovný radca SAS-u, Pater H. Kušnierik, O.F.M. Cap., ktorý spovedal, prejavil svoje potešenie nad veľkou účasťou. — Predsedníctvo SAS-u z príležitosti veľkonočných sviatkov písomne pozdravilo Jeho Eminenciu kardinála Gilroy, arcibiskupa sydneyského. Jeho Eminencia odpovedala listom, v ktorom prisľúbil účasť na niektorej zo sv. omší pre Slovákov. — Na Bielu sobotu večer bol v Slovenskom klube v Sydney « veselý súnkový večierok ». Na večierku boli prítomní i mnohí rodáci, ktorí prišli do Sydney na sviatky z « bush-u », kde pracujú pri varení eukalyptusového oleja. Klubová miestnosť hneď zo začiatku ozývala sa slovenským spevom a družná zábava trvala až do záverečnej hodiny. Medzi zábavou tajomník SAS-u p. Ján Sečanský v krátkom prejave prehovoril o význame veľkonočných sviatkov v kresťanskom živote. — UGC.

Prosí o almužnu pre svoju rodinku.

Roeslare, Belgicko — S radosťou som obdržal časopis « Rím ». Prosím si ho aj naďalej po-

sielať. Predplatné si vyrovnám. — Medzitým si Vás dovoľím prosiť, aby ste mi dal do časopisu zpravu, že prosím o almužnu pre svoju rodinku. — Ja som bol r. 1947 zatvorený pre Piešťanské demonštrácie. Vtedy som dostal TBC, ktorá sa mi teraz zhoršila. Mám celkový zápal pľúc, takže ešte dnes odchádzam do nemocnice na dlhší čas. Manželka neobstojí s vydržiavaním synka (4 1/2 ročnú dcerušku som stratil na úteku zo Slovenska r. 1948) a preto prosím o almužnu prostredníctvom « Ríma ». Ak by mi ju niekto skutočne chcel dať, nech ju pošle na Vašu ct. adresu, aby moje meno zostalo utajené. Ináč kto by mi neveril, nech sa informuje u našich slovenských študentov-Jezuitov, ktorí ma prišli z Louvainu navštíviť. — Chorý utečenec.

Navštívil slovenského misionára na Ceylone.

Melbourne, Vic., Austrália — Na svojej ceste z Anglicka do Austrálie zastavil som sa tiež v meste Colombo na Ceylone. Navštívil som tam slovenského školského brata Br. Ladislava Madaja, o ktorom som čítal ešte doma v « Katolíckych Novinách », že tam pôsobí ako misionár. Je tam sám zo Slovákov, nuž, bol veľmi rád, že si aspoň niekto naňho spomenul, keďže teraz už aj korešpondovať s domovom to nejde tak ľahko. Pohostil ma, a tak, aby som sa mu revanšoval, predplácam mu časopis « Rím ». Pripojujem aj jednu fotografiu, ktorú som urobil na kláštornom dvore v Colombe. — Ludevít Bíro.

Slovenský misionár na Ceylone

Fr. Lad. Madaj v spoločnosti dvoch slovenských emigrantov. Prvý zprava je náš priateľ a horlitosť p. Ludevít Bíro z Melbourne, Vic., Austrália.

Tretí sväzok edície « Rím ». Ako sme už oznámili, vydali sme v slovenskej katolíckej edícii « Rím » tretí sväzok s názvom « František z Assisi ». Je to dielo talianskeho spisovateľa Angela Colombu, ktoré do slovenčiny s povolením autorovým preložil Eugen Vesnin. Predkladajúc ho slovenskej verejnosti poznamenávame, že o sv. Františkovi jestvuje už mnoho obsiahlejších a cennejších kníh, avšak toto nestrojené vypravovanie patrí všetkým, ako Boží človek, brat František chce byť všetkých a slúžiť všetkým, najmä trpiacim, opusteným a životom srazeným. Je najväčším stredovekým apoštolom svojej Panej Chudoby a blahoslavenstva čistého srdca. Chudoba nepozná výsad, ctí prácu a miluje bolesť. Len srdce, ktoré nehreší, bije čistou, bezprostrednou a úprimnou radosťou zo života. Kto má najmenej potrieb, je vlastne najšťastnejší. Preto vedomie chudoby nemá otravovať dušu závisťou, zlobou a nenávisťou, ale posilňovať ju radosťou zo života a pevnou dôverou v spravodlivosť a milosrdenstvo Božie. Tomu učí sv. František nie slovami, ale svojim evanjelickým životom, o ktorom pútavým spôsobom vypráva táto prostá knižka. Slovenskí katolíci, ktorí si ju objedajú, nebudú nikdy ľutovať, pretože sotva čítali niečo krajšieho, zaujímavejšieho a poučnejšieho. Knižka má ok. 150 strán a 25 krásnych obrázkov zo života sv. Františka a z chýrneho pútnického mesta Assisi. Stojí aj s poštovými trovami len 1 dolár. Objednávku s priloženým dolárom treba poslať v registrovanom liste na adresu:

RIM, Casella Postale 9100, Roma, Italia.

Galeria predplatiteľov « Ríma ». Casopis « Rím » sa teší čoraz väčšej obľube medzi slovenskými katolíckymi v zahraničí. Vidieť to z galérie jeho predplatiteľov, do ktorej pribúdajú stále noví zo všetkých končín sveta. Jedni sa sami prihlasujú, druhých privádzajú naši obetaví zástupcovia a horlitélia. **USA:** Viktor Nesnadný z New Yorku, N. Y. získal Mary Petráš tiež z New Yorku a objednal 10 čísel; Rev. Paul M. Pekárik z Emmaus, Pa objednal 10 čísel, Rev. Jozef A. Kušnier z Donora, Pa 50 čísel, Jozef Gondar z New Yorku, N. Y. 100 čísel a Rev. J. J. Job z Chicago, Ill. 200 čísel. — **Canada:** Prof. Lad. Silaj z Toronto, Ont. získal V. Trehalovú, J. Stankaya, P. Kačince, J. Kovalčíka, P. Hlivku, J. Styka a J. Maringu z Toronto, Ont. — **Argentina:** Dr. E. Žatko z Buenos Aires získal I. Sotníka z Buenos Aires a P. Šefčíka z Rosario de St.-Fe. Rev. J. Klorusa z Corrientes získal Bohuznámy z Ríma. — **Brazília:** P. Cičmanec z Apucanara získal P. Šubu z California do Sul.

Rev. F. Sersena z Goiana priviedol Bohuznámy z Turína. — **Venezuela:** L. Šándor z Caracasu získal L. S. Šimončiča tiež z Caracasu. Rev. Št. Bajanovi S. J. z Caracasu predplatil Bohuznámy z Ríma. — **Peru:** Rev. J. Jantošku z Limy priviedol Bohuznámy z Turína. — **Austrália:** A. Fencák z Bonegilla, Vic. získal ďalších 10 nových. E. J. Durjak zo South Brisbane, S. I. a Bohuznámy z Heyfield, Vic. sa sami prihlásili. Lud. Bíro z Melbourne, Vic. získal M. Adamiaka a A. Sanovského tiež z Melbourne, Vic. Rev. T. Javorskému z Alexishafen, T. N. Q. predplatil Bohuznámy z Ríma. — **Nový Zeland:** J. Hajnoš z Gracefieldu získal D. Zajíčka, Št. Baštrnáka, J. Holodňáka, Z. Jakubovie, J. Kvasnovského, L. Boboša, F. Sanvického a J. Koníka z Gracefieldu, R. Krupu z Invercargillu, A. Javorského z Petone, F. Halásza z Lower Huttu a P. Smitha z Pahiatua. — **Ceylon:** Fr. L. Madajovi z Colombo predplatil L. Bíro z Melbourne, Vic., Australia. — **India:** Rev. K. Nižňanského, M. Čahoja a M. Slivku z Mawlay-Shillongu priviedol Bohuznámy z Turína. — **Tunis:** Rev. M. Mazáka z La Marsa priviedol tiež Bohuznámy z Turína. — **Severná Rodézia:** Rev. Gajdošovi S. J. z Chirkuni a Rev. A. Perďíkovi S. J. z Chingombe predplatil Bohuznámy z Ríma. — **Jordánsko:** Rev. J. Dobrovodského z Betlehema priviedol Bohuznámy z Turína. — **Francúzsko:** K. A. Moza z Paríža objednal 30 čísel; R. Rapaič z Clermond Ferandu získal 12 nových. — Všetkých nových v galérii « Ríma » srdečne vítame a horlitéľom za láskavosť preukázanú voči časopisu pekne ďakujeme.

Album dobrodincov. Na podporu časopisu « Rím » dobrosrdečne obetovali títo šľachetní dárcovia: **USA:** Paulina Kerpec a Justina Wroga z Lyons, Ill. 20 dol., Rev. Paul M. Pekárik z Emmaus, Pa 10 dol., Jan Morihlatko z Johnstown, Pa 5 dol., Mary Kantor z Chicago, Ill. 4 dol., Bohuznámy z Northampton, Pa Mary Petráš a Imrich Ondrejkovič z New Yorku, N. Y. po 3 dol., Anna Baranak, Karolina Šramek Smit, John Zigmond a Mary Frejek z Chicago, Ill. po 1 dol., Ján Kostolník z Whiting, Ind. 1 dol., Anno Korno z Ecorse, Mich. 1 dol. a Rudolf Lednický z Milwaukee, Mich 50 cent. — **Canada:** A. Kyselica z Mapova, Alta 1 dol. **Venezuela:** Lad. Šándor z Caracasu 1 dol. — **Austrália:** David Kresáň z Milang, S. A. 1 L. — **Taliansko:** Bohuznáma z Ríma 10 dol. — Na iné ciele poslali: **USA:** Andrew Funtal z Pittsburghu, Pa 2 dol., Jan Estock z Johnstown, Pa 10 dol. a Pavel Sakmar 1 dol. — **Canada:** Paula Lačný z Toronto, Ont. 2 dol. — Všetkým úprimné Pán Boh zaplať!

Con Approvazione Ecclesiastica

RÍM

S cirkevným schválením vydáva Slovenská kultúrna spoločnosť R. I. M. v Ríme. Vychodí mesačne. Za redakciu zodpovedá Pietro Chiminelli. Tlačí Tipografia Pio X - Roma. Predplatné na rok: dva doláre. Adresa redakcie a administrácie: « RIM », Casella Postale 9100, Roma, Italia